

Școala Gimnazială Nr. 3,

Piatra-Neamț

Universul Curioșilor

nr. 29,

decembrie 2022

Rețeaua
Prietenilor

Erasmus+ Proiect

Lecția de
Creativitate

Debi gramatic
Sudoku

Diferențe

Artii
Protejate

Revistă aprobată de ISJ Neamț, cf. Nr. 3154 din 17. 03. 2009

DIN CUPRINS

An unforgettable experience	1
ERASMUS + KA2 „Let's grow small happiness together”	2
Diseminare Erasmus+, Polonia	3
Rețeaua prieteniei	4
Lecția de creație	5
Să ne amuzăm cu câteva EPIGRAME	9
Recomandări de lectură	10
Istoricul Mișcării de Cruce Roșie	11
Micii scriitori	15
Surpriză!	23
Lacul Cuejdel	24
Educația despre mediu	27
Tehnici de prim ajutor	29
Situații de urgență medicală	31

Reciclarea hârtiei	32
Români care au schimbat lumea	36
Învățăm prin proiecte	38
Chimia între elevi	42
Consiliere și dezvoltare personală	43
Abordarea STEAM	47
Plan personalizat de intervenție ETAP	49
Găsiți 10 diferențe!	53
Un SUDOKU pentru fiecare	54
Descoperă	55
Echipe și IDEI	55
Steluțele clasei I	56
Filă de jurnal	61

Colectivul de redacție: Colectivul de redacție:

prof. învă. primar Onofrei Ciprian	prof. Goguță Iulia
prof. Oniciuc Anișoara	prof. Brîndușa Albert
prof. Cojocaru Lăcrămioara	prof. învă. primar Olteanu Carmen
prof. Șum Mihaela	prof. învă. primar Asofiei Ionela
prof. Harabagiu Luiza	prof. Gavrilu Oana
prof. Iftime Mihaela	prof. învă. preșc. Gheorghiu Manuela
prof. învă. primar Rățoi Oana-Elena	prof. învă. primar Bălău Denisa
prof. învă. primar Solomon Dana	prof. învă. primar Nacu Oana Andreia
inf. Ghiurcă Mihaela Dorina	

www.scoala3pn.ro

ISSN 2066 - 2947

An unforgettable experience

We are extremely fortunate to have been guests in the school of our Turkish partners in the Erasmus+ Project: "Clever Consumption Starts Early on". The project focuses on teaching young children how to protect the environment, by consuming natural resources in a clever way and we had the greatest opportunity to apply the themes in the Turkish educational environment.

From the very beginning we must admit that we were extremely impressed by the way our Turkish partners expected us and prepared our meeting. For a whole week we felt among good friends and all the people from the five countries never felt like strangers or foreigners to each other. If we were to choose what we liked best, it would be difficult. We had the chance to learn about the Turkish educational system, about the lifestyle and culture, to taste the extremely tasty food and dance on the beautiful Turkish music, to get a hint about the traditions in this beautiful country.

Visiting 60.Yil Anadolu Ilkokulu School we realized how much respect and care the Turkish authorities have for the wellbeing of their children. The colourful school is a great surprise on the inside: tidy classrooms, chess room, board games room, special place to meet the parents, two big sport halls, well equipped library, special rooms for Art and Music, spaces to rest during breaks, a performance hall, an IT room and many more!! Moreover, nice, smiley and well prepared teachers!

Our visit extended over the walls of the school and such, we paid a visit to the Governor of Istanbul, Mr. Gunay Ozturk who welcomed us in a warm manner. It is here that we felt the support and respect of the Turkish authorities for the work we do within the project.

Our peripus continued with a visit to Istanbul Enerji, Istanbul Municipality Seymen Bioactive Facility, where we learned about electricity generation primarily from renewable energy sources. This visit gave us enough information to talk highly about Turkish authorities, who, once again, prove to focus on people's real needs and care for nature.

To conclude, our visit in Istanbul was most interesting and we are grateful to our friends for providing us with an unforgettable experience! Thank you, Turkey!!

Profesor, Oana Gavrilu

Cea de-a doua mobilitate a proiectului ERASMUS + KA2 "Let's grow small happiness together"

Șase elevi și două cadre didactice din școala noastră au avut parte, în perioada 18 - 24 septembrie, în Turcia, Salihli, de o săptămână plină de activități interesante și antrenante, alături de colegi din Lituania, Italia, Polonia și, desigur, Turcia.

Scopul proiectului, care a debutat cu prima mobilitate în școala noastră, în luna iunie 2022, este de a crește responsabilitatea socială și simțul inițiativei, de a încuraja comunicarea în limbi străine și de a dezvolta competențele internaționale ale elevilor din țările participante.

Activitățile prin care s-a urmărit atingerea acestui scop au inclus practicarea sportului în interior și exterior, fotografia, dansul, muzica, teatrul, fiecare

mobilitate urmărind una sau mai multe activități enumerate mai sus.

Situat în frumoasa provincie Manisa, orașul Salihli este înconjurat de văi, izvoare termale și numeroase vestigii antice, care atrag turiști din toate colțurile lumii.

Elevii și profesorii școlii "Namik Kemal Ortaokulu" din Salihli, gazdele noastre timp de o săptămână au depus eforturi susținute pentru a ne primi cu ospitalitate și a ne implica într-un program pregătit cu atenție și generozitate: ateliere de lucru interactive, muzică, sport în curtea școlii, dansuri tradiționale, degustare de preparate culinare specifice, uneori pregătite chiar de profesorii școlii, vizite la obiective turistice importante, cum ar fi orașele antice Efes, Sardis, Hierapolis, sau la atracții naturale faimoase (Pamukkale).

La rândul lor, elevii școlii noastre, au pregătit prezentări despre țara noastră, felurile de mâncare tradiționale și au dansat "hora" în curtea școlii din Salihli, încântând elevii și profesorii din țările partenere.

S-au legat prietenii, s-au învățat cuvinte noi în limbile țărilor participante la proiect, s-au împărtășit cunoștințe și experiențe, s-au descoperit cu mirare și bucurie tradiții, obiceiuri asemănătoare, care vorbesc despre o moștenire culturală comună, fapt ce ne oferă și speranța unui viitor în comuniune și armonie.

Au participat la această mobilitate elevii: Vrînceanu Bianca, Răscănescu Mara (cls. a VIII-a B), Eșanu Maria, Gugiu Andrei (cls. a VII-a B), Berea Iarina, Pătrășcanu Ana (cls. a VII-a A), însoțiți de doamnele prof. Albert Brîndușa și Cojocaru Lăcrămioara.

Prof. Brîndușa Albert

The last mobility and the closing meeting of Erasmus + project "Clever Consumption Starts Early On" was hosted by the Polish partner from Szkola Podstawowa im. Kard. Karola Wojtyły w Chynowej in October.

The last meeting of the project was about clever lifestyle and action for the environment. It was great to meet again and share ideas, exchange practices, enjoy international team work and play active games together with the children that were part of the host team. The topic of the meeting being very broad, encouraged teachers to explore creative ways of integrating them into the educational process and curricula. We were very happy to take part in all the activities and visit the beautiful Polish school.

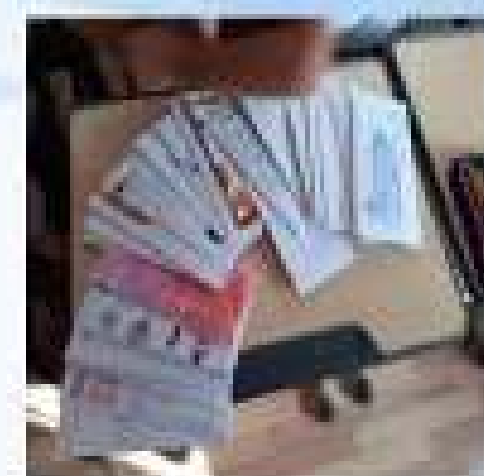

Prof. Oana Gavrilu

REȚEAUA PRIETENIEI

CLASA A III A D

PROF. INV. PRIMAR
ASOFIEI IONELA

În era tehnologiei în care copiii citesc și scriu din ce în ce mai puțin, am ales să facem parte dintr-un proiect de suflet, în care am legat prietenii cu ajutorul condeiului. "Rețeaua prieteniei" este proiectul prin care ne-am făcut prieteni noi, am învățat să scriem o scrisoare și am așteptat cu sufletul la gură și curiozitate să primim vești și noutăți de la Galați.

Proiectul este unul național, inițiat de o doamnă învățătoare cu mult drag de copii, în care participă școli din toate colțurile țării. Tragerea la sorți ne-a adus o mare bucurie, o clasă a fluturșilor la fel ca a noastră, cu copii veseli și mimnați cu care am împărtășit a noastră bucurie de a scrie și a primi scrisori.

Momentul pregătirii scrisorilor mi-a avea să ne pregătească pentru emoțiile simțite de deschiderea celor primite. Am aflat lucruri interesante despre noii prieteni, am primit cadouri nummate iar la rândul nostru le-am dată scrisori de carte confecționate de noi.

Abia așteptăm a doua rundă de scrisori!

Lecția de creație

„Micii scriitori” ai școlii noastre au realizat scurte texte pentru a-și demonstra abilitățile în ale scrisului...
Haideți să ne bucurăm împreună de această oază de liniște realizată prin talentul acestor copii.

Prof. Iulia Goguță

Îmi place să citesc

Cititul este cel mai frumos hobby pe care îl poate avea un om. Acesta ne poate ajuta să ne relaxăm, dar, mai ales, ne îmbogățește vocabularul și creează o lume de povești în care viața e mai frumoasă și plină de aventuri.

Din cărți am aflat mereu lucruri interesante, am învățat să fiu civilizată, să fac fapte bune, să iubesc frumosul și să-mi ajut aproapele. Cel mai important mi se pare faptul că mi-am îmbogățit cunoștințele și vocabularul cu noi cuvinte precum PRIETENIE, DEVOTAMENT și RESPECT, valori umane de mare preț.

Citind am învățat și despre trecutul nostru, al românilor, despre puterea de sacrificiu și dragostea de patrie a strămoșilor noștri, dar și despre viața plantelor și a animalelor sau despre diverse experimente științifice. Foarte mult mi-a plăcut întotdeauna lumea basmelor, care m-a făcut să mă transpun fie într-o Ileană Cosânzeană, fie într-o zână sau mi-a provocat emoții când Făt-Frumos s-a luptat cu vreun zmeu fioros... Dar m-am simțit mereu bucuroasă când binele a învins răul și totul s-a terminat cât mai plăcut.

Așadar, pentru mine, cititul este DESCOPERIRE, CUNOAȘTERE ȘI PLĂCERE. Dacă sunt tristă, citesc, iar cititul îmi oferă satisfacții nebănuite și îmi bucură sufletul. Cartea este și va fi mereu PRIETENA mea.

Eleva Enache Denisa, clasa a V-a A

De ce îmi place să citesc?

Într-o seară de februarie, puști fiind, când stăteam la gura sobei de teracotă a bunicii, mi-a trecut prin cap gândul că și eu pot citi și nu numai sora mea, pe care am văzut-o citind cu o poftă de nedescris. Așa că, i-am cerut bunicii o carte, pe care o avea la dispoziție și m-am pus pe lectură. Nu m-a afectat cu nimic faptul că acea carte dată de bunica era mai veche și fără poze... Ba, din contra, m-a fascinat! Apoi, am citit cartea surorii mele... și nu m-am oprit aici... Citeam orice îmi cădea în mână și chiar urmăream ca vecinul nostru, distribuitorul de ziare, să lase publicațiile pentru a mă putea delecta cu cele mai proaspete știri, abia tipărite.

Și iată că, la un moment dat, am devenit client fidel al bibliotecii, de unde împrumutam benzi desenate, pentru că mi se păreau fascinante. Apoi, m-au captivat cărțile cu ilustrații și, în cele din urmă, am ales un roman care mi-a oferit o mulțime de lecții de viață, și anume CIREȘARI.

Ce am înțeles eu de-a lungul vieții mele de elev a fost faptul că a citi ar trebui să constituie pentru orice om cea mai importantă sursă de informații, de aventuri, de lecții de supraviețuire, de alegere dintre bine și rău. Așa că, dragi colegi, citiți mereu pentru că doar așa veți deveni mai buni, mai informați și mai educați!

Bine zice proverbul: „Dacă ai carte, ai parte!”

Elev Pătrășcanu Petru, clasa a V-a A

Sunt cu cărțile, nu mă simt singură...

Încă de la o vârstă fragedă, cărțile au făcut parte din universul meu. De la imagini, piese de puzzle, litere imprimate pe cartoane uriașe, până la povești, basme, romane și trilogii. De când eram la grădiniță, mi-am dorit să citesc și, deși încă nu eram familiarizată cu literele, părinții m-au încurajat. Asta a dus la

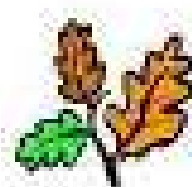
dezvoltarea imaginației și am ajuns ca, la un moment dat, să-mi creez finalurile poveștilor sau să-mi imaginez ce urma să se petreacă în cartea pe care o sorbeam cu nesaț în acel moment, iar ceea ce rezulta era fascinant.

Vacanțele de vară mi-au oferit mai mult timp liber pentru a fi cu cărțile. De ce mi-am dorit acest lucru? Pentru că datorită lor, CĂRȚILOR, am aflat răspunsurile la multe întrebări, despre noi și despre lume. Datorită lor am avut o companie mereu plăcută în zilele ploioase și m-am putut destinde și am putut învăța în același timp.

Un vechi proverb spune așa: „O carte e un dar pe care îl poți deschide iar și iar”... Și, pe bună dreptate, pentru că ele, CĂRȚILE, vor constitui mereu cea mai importantă sursă de cunoaștere.

Voi încheia cu niște cuvinte, zic eu, foarte interesante și actuale: „Cărțile sunt televizorul oamenilor deștepți”.

Eleva Popa Elena Carla, clasa a V-a A

Priveliștea toamnei

Soarele palid al dimineții mângâie ultimele frunze ale copacilor. Toamna și-a făcut apariția în toată splendoarea ei, poleiește frunzele, le presară cu „aur” și, treptat, își construiește un palat zidit cu frunze multicolore. Covoarele foșnitoare și roșii ca rubinul sau galbene ca șofranul învelesc picioarele copacilor triști, protejându-i parcă de frigul ce va să vină. Frunzele nu mai sunt vestmântul copacilor, ci plapuma acestora, dar și a pământului rece și umed. Vântul adie ușor printre crengile arborilor, ducându-și mai departe cântecul melancolic.

Și păsărelele își părăsesc cu tristețe cuiburile, îndreptându-se pline de speranță spre țările mai calde. Ele se vor întoarce mai pline de viață la primăvara viitoare, umplând de fericire și veselie luminișul înverzit.

Toamnă frumoasă, Toamnă darnică, bine ai venit!

Elev Balint Albert-Darius, clasa a V-a A

Toamnă de poveste...

Iată că toamna și-a făcut apariția. Rodnicia verii se observă în acest sezon, deoarece cămărilor sunt pline de compoturi și dulcețuri de toate felurile. Soarele este firav ca un ghiocel, dar încă nu se lasă și încearcă din răsuputeri să învingă răcoarea.

Între timp, în tărâmul animalelor, este mare zarvă. Palatul pițigoilor trebuie întărit, deoarece armata vulpilor și a lupilor atacă din ce în ce mai des. Regele pițigoilor îi spune generalului:

– Generale, vremea rece se apropie! Pe timpul iernii, acele animale feroce au avantajul unor blăni care le ajută să se camufleze, făcându-le mult mai puternice decât suntem noi. Mi-e frică de acest lucru și nu aș vrea să înscmne înfrângerea noastră! Frunzele sunt deja îngălbenite precum șofranul! Spune-mi, care este tactica de război la care te-ai gândit?

– Putem colabora cu Tărâmul de Est al Vrăbiilor și al Rândunicilor, căpitane! Am avea multe avantaje!

– De ce zici asta?

– Deoarece aceste prietene au multe mine de aur și rubin și am putea să ne poleim armurile și să-l rugăm pe Soare să ne camufleze cu strălucirea sa. Astfel am putea să ne apărăm de crâncena înfruntare a celor slabi cu cei puternici!

– Desigur, razele blânde ale toamnei ne vor salva! Am credința că tactica noastră va fi strălucită și noi, cei slabi, vom fi în avantaj! Pentru ideea-ți genială, te numesc ARIPA MEA DREAPTĂ, generale!

Și așa, natura își rezolvă singură problemele protejându-și ființele vulnerabile.

Eleva Filip Crina Elena, clasa a V-a A

Raze blânde de toamnă

Un vânticel mai puțin călduț îmi mângâie obrazii. Cred că a sosit timpul să-mi iau rămas bun de la Vară, cu tot ceea ce aduce ea: soare, căldură, vacanță, bucurie, timp doar al meu...

Zâna Toamnă și-a trimis solii să-i anunțe venirea și o explozie de culori s-a așternut peste toată natura. Apoi, a ieșit ea însăși din palatul poleit în aur și stropit, ici și colo, cu rubin. Îmbrăcată în văluri îngălbenite ca șofranul și acompaniată de sunete de trompete, frumoasa Toamnă a topit curcubeul verii, care a curs peste toți copacii, iar frunzele au devenit multicolore.

Razele blânde ale soarelui i-au șoptit timide: *Bine ai venit, zână bogată și parfumată!*

Eleva Baciu Ingrid Ilinca, clasa a V-a A

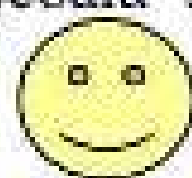
Toamna arămie

Vacanța mare a zburat ca un stol de rândunele, iar noi ne pregătim să ne bucurăm de roadele oferite de natură, în anotimpul adus de Toamnă, zâna cu rochie din frunze ruginii. Ea a coborât din palatul său de aur și rubin și a readus miresmele îmbietoare ale fructelor și legumelor.

Pădurea arămie este împodobită cu frunze colorate, un covor imens acoperind atât pământul, cât și trunchiurile copacilor. Pare că toamna și-a întins pelerina de frunze peste tot, oferind adăpost găzelor și animăluțelor. Păsărelele au călătorit în depărtări, în țările cu soare, luând cu ele trilurile minunate și zglobii.

Împreună cu zâna noastră au revenit răcoarea nopților și ploile, dar, deși lacrimile lui septembrie udă pământul, atmosfera este uimitoare. În nopțile senine de toamnă, când luna plină domină văzduhul, stele mici îi țin companie și se aseamănă cu becuțele argintii.

Îmi place toamna pentru că mă reîntorc la școală și mă pot bucura de compania colegilor și profesorilor care ne oferă momente deosebite.

Eleva Dăscălescu Antonia, clasa a V-a A

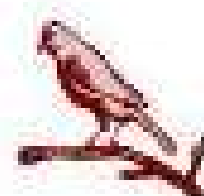
Citesc și mă bucur

Fiecare dintre noi are un motiv pentru care citește, uneori pentru relaxare, alteori pentru îmbogățirea cunoștințelor. Realitatea este că cititul ne este de un real folos. Eu cred că prin lectură, vocabularul și vorbirea se diversifică și se mai adaugă noi cărămizi la construcția imaginației noastre.

Când citesc, pot visa cu ochii deschiși, mă pot vedea pe mine în rolurile unor personaje, astfel trăind cu emoție toate aventurile lor. Ultima carte citită, „Aventurile lui Tom Sawyer”, de Mark Twain, a fost o sursă de distracție, prin peripețiile personajelor, dar mi-a oferit și lecții de viață, prin care am înțeles cât de importantă este prietenia sau cât de mult contează să ascuți sfaturile adulților.

Așa că, pot spune în final că cititul îmi completează viața, mi-o colorează și mi-o face mai frumoasă.

Eleva Diaconița Antonia, clasa a V-a A

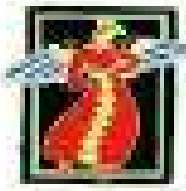
Călătoria Ritei

Toamna și-a pus amprenta asupra naturii, colorând-o în nuanțe arămii, ruginii și roșiatice. Lumea pare entuziasmată, dar cea mai fericită este vrăbiuța Rita. Este pentru prima dată când vede manifestările toamnei.

Așa că pornește cu trăistuța în spate să vadă dacă poveștile pe care i le spunea mama ei despre toamnă sunt adevărate. Coboară din căsuța din stejarul cel mai înalt al satului și razele soarelui o surprind, pentru că și-au pierdut din putere și au devenit monotone. Ea observă un covor de frunze poleite de strălucirea soarelui, dar și o mulțime de fructe verzi sau îngălbenite ca șofranul. Fascinată de tot ce este în jurul său, păsăruica își continuă călătoria și, în drumul său, găsește o grădinuță cu flori înmiresmate peste care parcă s-a revărsat curcubeul. Ea decide că mama sa ar merita să primească un buchetel de flori și începe să le culegă. Rezultatul muncii sale este un buchet ca o coroană de aur și rubine, care o încântă cu frumusețea sa.

Vrăbiuța Rita știe acum că toamna este anotimpul său preferat.

Eleva Mormoe Amelia, clasa a V-a A

Îmi place să citesc!

Totul a început când m-am gândit să citesc o carte pe care abia mi-o cumpărasem: „*Amelia Von Vamp în Balul groazei*”. Până atunci am considerat că cititul e plictisitor, dar imediat ce am început cartea amintită, m-am simțit ca în raiul cărților datorită întâmplărilor fantastice și personajelor uimitoare.

La fel am considerat și despre următoarea carte aleasă, o versiune a cărții „*Frumoasa adormită*”, dar în limba engleză. Și aventurile din această carte mi s-au părut grozave, iar imaginația mea a jucat și ea un rol important. Cert este că, de atunci, iubesc lectura! Știu că toate întâmplările din cărți sunt rodul imaginației scriitorilor și abia aștept să intru iar și iar în această lume pentru a fi alături de personajele mele preferate și pentru a încerca noi experiențe.

Vă sfătuiesc și pe voi, dragi copii, să pășiți cu încredere în lumea cărților pentru că acestea vă pot oferi experiențe nemaipomenite!

Eleva Simian Mara-Antonia, clasa a V-a A

Noaptea de Ajun

Fulgii se joacă prin aer în lumina felinarului ca un roi de fluturi albi. Steluțe argintii umplu văzduhul, iar zăpada cade ca făina la cernut. Dansul fulgilor se aseamănă cu cel al petalelor de cireș în mijlocul primăverii. În scurt timp, pământul se îmbracă cu o mantie albă, sclipitoare, iar zâna Iarna se plimbă mândră prin oraș. Privesc pe fereastră plopii, fantasmе albe ce se pierd înșirate în zare. Casele și-au pus cușme albe și sunt împosobite cu luminișe argintii și galbene.

Mireasma cetinii verzi a bradului din mijlocul camerei este mereu aceeași, dar colindele au un farmec aparte. Colindătorii vin an de an păstrând obiceiul strămoșesc. Ei sunt bucuroși că iarăși vor aduce laude Domnului. Mă cuprinde spiritul Crăciunului și, plină de veselie, încep să intonez și eu: „Steaua sus răsare/ Ca o taină mare”... Mama mă îmbrățișează și-mi urează bucurioasă *Crăciun fericit!*

Eleva Verdeș Denisa, clasa a VI-a C

★ Vis de iarnă ★

Flori de gheață au început magia! Cerul își scutură bucele și cad flori de gheață. Stelele ca niște făclii sunt entuziasmate la vederea spectacolului oferit și dansează ca niște talentate balerine în jurul lunii cu chip rotund și plin.

– M-am pregătit continuu pentru acest spectacol! spune o floriceică cu puful înghețat.

– Va arde scena când ne vom roti! îi răspunde o floare de gheață entuziasmată.

– Dar...ne vom topiiiiiiii! strigă o alta foarte speriată.

– Iar acum vă speriați și vă certați din cauza unei expresii? le întreabă cea mai isteată. Mai bine să ne concentrăm pe ceea ce avem de făcut!

Toate floricelele de gheață urcă pe scenă, iar dălțile ascuțite ale frigului sculptează câte o coroniță pentru fiecare, transformându-le în fulgi pufoși și răcoroși ce acoperă întreaga natură într-un dans amețitor.

Eleva Căpitanu Ecaterina, clasa a V-a A

SA NE AMUZAM CU CATEVA EPIGRAME...

LENEA

Când la ușa noastră a sunat
Vrând să vină-n vizită la noi,
I-am răspuns c-avem de învățat
Și-a plecat, spășită înapoi...

CREIONUL CĂTRE STILOU

- Ce părere ai, colega,
Astăzi de stăpâna ta?
- Situația-i albastră,
Tot ca și cerneală mea!

GUMA

Cu năravu-i, nu-i de glumă!
(Se plângea o biată gumă.)
Chiar și azi m-a confundat
Cu-o gumă de mestecat.

STILOUL PROFESORULUI

Că aș fi zgârcit, se spune.
(Nu pot fi la toți pe plac.)
Eu aș da tot note bune,
Dar minuni nu pot să fac!

Selecție de elevii Barbu Rareș-Mihai, Tărniceru David-Ștefan, Vararu Tudor, clasa a V-a A

Recomandări de lectură

Dragii mei elevi, astăzi mă adresez din nou vouă pentru că știu cât de importantă este lectura, dar și pentru că știu și că, printre voi, mai există copii cărora le place cititul. De aceea, voi prezenta câteva cărți de actualitate și care chiar merită a fi citite.

Vă doresc **Lectură plăcută!** Selecție de prof. Iulia Goguță

1. Alex Moldovan s-a născut în 1977 la Cluj, unde locuiește și acum. E pasionat de literatura pentru copii, de jazz și e voluntar la o asociație pentru protecția animalelor. În copilărie, când a descoperit cărțile, a fost atât de încântat, încât și-a propus să se facă scriitor atunci când o să fie mare. Un timp, ideea asta i-a ieșit cu totul din cap. A terminat Filosofia, a tradus peste treizeci de cărți și a fost librar. După ani, a simțit din nou nevoia să scrie și și-a făcut un blog. I-a spus *Bicicleta galbenă*.

„**Olguța și un bunic de milioane**” e romanul lui de debut și inaugurează seria cărților cu Olguța: „**Olguța și operațiunea Jaguarul**” și „**Olguța și marea demascare**”.

Olguța este o fetiță de doisprezece ani ceva mai diferită: e neîndemânică, pare impertinentă, intră mereu în bucluc, la început nu prea are prieteni, dar este foarte inteligentă. Familia ei e atât de dezbinată, încât ea nu-și recunoaște mătușa când aceasta își face apariția la ușă.

Nu-i de mirare că Olguței nu-i convine deloc când e nevoită să petreacă un weekend cu mătușa pe care deabia a cunoscut-o. Ba, mai mult, Constantin, bunicul ei, ține neapărat să o vadă. Și nu are de gând să accepte un refuz.

În fiecare dintre cele trei cărți ale seriei, Olguța se confruntă cu dificultăți, provocări și mistere, dar are mare noroc că și-a făcut prieteni care sunt gata oricând să-i sară în ajutor.

2. „Cazul marchizului dispărut” face parte din seria „Enigmele Enolei Holmes”, de Nancy Springer.

Aceasta este o autoare americană, care a scris peste 40 de romane pentru adolescenți și adulți – printre care faimoasa serie *Tales of Rowan Wood* – pentru care a primit numeroase premii. Dragostea ei pentru literatură vine din copilărie, când printre altele a citit cu nesaț operele complete ale lui Sir Arthur Conan Doyle. Așa se face că, ajungând scriitoare, a îmbinat pasiunea pentru mister cu dorința de a crea un personaj feminin puternic, independent, care să le învețe pe tinerele cititoare să gândească cu mintea lor, să fie stăpânele propriului destin și să-ți aleagă singure drumul în viață. Astfel s-a născut Enola Holmes, sora cu mult mai tânără a celebrului Sherlock.

Când rebela Enola descoperă că excentrica ei mamă a dispărut, pornește fără să stea pe gânduri în căutarea ei. Drumurile o poartă până la Londra, unde o așteaptă un șir de aventuri la care o fată de 14 ani n-ar îndrăzni să se gândească: e implicată fără voie în răpirea unui tânăr marchiz, înfruntă o bandă de răufăcători, se ascunde într-un cartier periculos, dezleagă cifruri, se luptă cu tot felul de superstiții și practici oculte, și toate acestea în vreme ce adună indicii. În vâltoarea atâtor evenimente, independenta Enola își descoperă adevărata chemare, care o smulge din plicticosul rol de „domnișoară de familie bună” și o aruncă în calea unor enigme și mai încrecate, pe care va trebui să le rezolve. Aventura ei abia acum începe!

În anii 1877-1878, în timpul Războiului de Independență, Crucea Roșie Română a intervenit cu personal sanitar, ambulanțe și trenuri sanitare în sprijinul trupelor de campanie și a înființat așezăminte spitalicești în București și în diferite orașe din țară. Societăți de Cruce Roșie din Germania, Italia, Belgia, Suedia și Franța au trimis ajutoare materiale și personal medical. Pe frontul de la Rahova, voluntarii Crucii Roșii s-au luptat să limiteze ravagiile febrei tifoide.

În 1885, a izbucnit primul război balcanic, iar Crucea Roșie Română a propus guvernelor celor două țări -Bulgaria și Serbia- să accepte câte o ambulanță pentru îngrijirea răniților. Imediat după primirea acordului, două ambulanțe au părăsit țara, asigurând asistența medicală unui număr de 625 de răniți și bolnavi. Formațiile sanitare române în Serbia au avut în grijă 3 spitale, cu un total de 110 paturi. Priceperea și grija dovedite de doctorii români au fost apreciate în mod deosebit de către guvernele ambelor țări beligerante.

Între anii 1888 și 1892, societatea și-a extins activitatea prin organizarea de cursuri speciale pentru pregătirea surorilor de caritate. În 1891, s-a înființat școala permanentă pentru infirmiere, iar un an mai târziu s-a înființat un spital-școală. Profitând de o perioadă de pace, Crucea Roșie Română a continuat să se organizeze și să se pregătească, pentru a putea să acționeze cât mai eficient în cazuri de necesitate.

În 1913, în timpul celui de-al doilea război balcanic, personalul Spitalului Mobil al Crucii Roșii Române a acordat asistență militarilor bolnavi de holeră pe teritoriul statului bulgar.

Odată cu reîntoarcerea trupelor în țară, holera asiatică s-a întins și în România, afectând un număr mare de oameni. Crucea Roșie a fost și de această dată solicitată de autorități și a intervenit cu corturi de mare capacitate, materiale sanitare și cu echipe medicale, reușind să îngrijească și să salveze mii de bolnavi. Crucea Roșie avea în acea perioadă echipe medicale mobile, dar și un laborator de bacteriologie, unde au fost efectuate peste 7000 de analize medicale.

Prin Statutul Crucii Roșii, adoptat în 1876, femeile nu puteau face parte din conducerea Societății. De aceea, în 1906, au pus bazele "*Societății de Cruce Roșie a doamnelor din România*", prima președintă aleasă fiind Irina Câmpineanu. Societatea activa în paralel cu cea înființată în 1876 și se ocupa cu strângerea de fonduri pentru ajutorarea în caz de război și calamități, pregătea personal voluntar, coopta doamne devotate din aproape toate orașele țării.

În 1915, Adunarea Generală a Societății Naționale de Cruce Roșie a aprobat fuziunea celor două entități. Cu acest prilej, *Regina Maria*, sub al cărei patronaj se afla Crucea Roșie la acea vreme, a adresat românilor următorul mesaj: „*Crucea Roșie, nădejdea tuturor în timp de pace, ca și în război, nu trebuie să piară. Cu toții, de la mic la mare, să o sprijinim cu evlavie, cu însuflețire, cu nesfârșită dragoste*”.

Cu sprijinul unui număr impresionant de voluntari, Crucea Roșie Română a trecut proba de foc a primului război mondial. Misiunea sa era aceea de a completa serviciul militar al armatei prin organizarea a 58 de spitale în București și în țară. La chemarea Societății Naționale de Cruce Roșie, femei aparținând celor mai diverse categorii sociale s-au oferit voluntar să activeze în spitalele și în cantinele administrate de organizație.

Însăși *Regina Maria* s-a implicat în operațiunile desfășurate în sprijinul răniților. În acești ani grei pentru țară, Crucea Roșie Română a asistat în spitalele proprii peste 150 000 de răniți, a asigurat hrana pentru militari, refugiați și populația afectată de conflict, a facilitat schimbul de corespondență între prizonierii de război și familiile acestora, a sprijinit cu hrană și îmbrăcăminte prizonierii români din lagărele inamice. Fondurile pentru aceste operațiuni au fost mobilizate de Crucea Roșie din donații publice, provenite de la populație și din surse externe.

După stoparea holerei asiatice, o altă epidemie de proporții a izbucnit tot în plin conflict armat: tifosul exantematic. La începutul anului 1917, Crucea Roșie Română avea de îngrijit și răniții evacuați de pe front și bolnavii afectați de cele două boli contagioase grave. Numai în Capitală, aflată sub ocupație, au fost îngrijiți peste 7000 de bolnavi. Filialele Crucii Roșii au intervenit în peste 40 de localități, îngrijind mii de răniți și bolnavi.

Prin intermediul Comitetul Internațional al Crucii Roșii, al Societăților Naționale din Danemarca și Suedia, a fost posibilă obținerea de informații despre lagărele din străinătate în care se aflau prizonieri români. Astfel, între 1916–1918 a putut fi stabilit locul de internare a 143.679 prizoneri români și ajutorarea acestora cu alimente, îmbrăcăminte și medicamente.

După încetarea războiului, mii de prizonieri eliberați din captivitate încercau să se întoarcă la casele lor, iar Crucea Roșie Română a oferit asistență. A înființat o cantină care asigura hrană, zi și noapte, foștilor prizonieri români, francezi, italieni, ruși, germani etc. De asemenea, pentru prizonierii deținuți în Bulgaria și Turcia, a organizat un spital la Giurgiu.

Pentru a veni în sprijinul invalizilor, al bolnavilor și orfanilor de război, Societatea Națională de Cruce Roșie a înființat azile pentru refugiați, cantine, a organizat un spital cu 400 de paturi la Techirghiol pentru tratamentul copiilor bolnavi de tuberculoză. Efortul material al organizației în timpul primului război mondial a fost deosebit. Toate acestea nu ar fi fost posibile fără sprijinul întregii populații, care a susținut eforturile Crucii Roșii prin donații.

Sursa:
Site-ul Crucii Roșii Române

Istoricul Mișcării Internaționale de Cruce Roșie

Eleva Eșanu Maria Sofia, clasa a VII-a B

Mișcarea Internațională de Cruce Roșie și Semilună Roșie este o mișcare umanitară internațională a cărei misiune este de a proteja viața și sănătatea oamenilor, de a asigura respectul față de ființa umană, de a preveni și alina suferința oamenilor, fără vreo discriminare de naționalitate, rasă, religie, clase sociale sau opinii politice.

Termenul cel mai răspândit este de *Crucea Roșie Internațională*, deși acesta este folosit greșit, deoarece nu există nicio organizație cu acest nume. În realitate, mișcarea constă în mai multe organizații distincte, independente din punct de vedere legal, însă unite în cadrul aceleiași mișcări prin principii de bază, obiective, simboluri, statute și organe de conducere comune.

Părțile componente ale mișcării sunt:

Comitetul Internațional al Crucii Roșii (CICR) este o instituție umanitară privată, înființată în 1863, la Geneva, Elveția. Comitetul cuprinde 25 de membri și are o autoritate unică în cadrul dreptului internațional umanitar privind protejarea vieții și demnității victimelor conflictelor armate naționale și internaționale.

Federația Internațională a Societăților de Cruce Roșie și Semilună Roșie a fost înființată în 1919. Astăzi coordonează activitățile întreprinse între cele 185 de *Societăți Naționale de Cruce Roșie și Semilună Roșie*. Sediul Federației se află la Geneva, Elveția.

Societățile Naționale de Cruce Roșie și Semilună Roșie există în aproape toate țările lumii. La ora actuală, 185 de societăți naționale sunt recunoscute de *Comitetul Internațional al Crucii Roșii* și admise ca membre cu drepturi depline în cadrul Federației. Fiecare entitate lucrează în țara de origine.

Conferința Internațională din 1965 de la Viena a adoptat șapte principii de bază care trebuiau să fie comune tuturor părților componente ale Mișcării și care au fost adăugate statutului Mișcării în 1986: Umanitate, Imparțialitate, Neutralitate, Independență, Voluntariat, Unitate, Universalitate.

Mișcarea Internațională de Cruce Roșie și Semilună Roșie s-a născut la inițiativa unui om de afaceri elvețian, Henry Dunant, (1828-1910) în anul 1859, după una dintre cele mai sângeroase bătălii ale secolului, Bătălia de la Solferino, din data de 24 iunie 1859, din nordul Italiei, unde armatele Franței și Austriei (peste 320000 oameni) s-au luptat cu înverșunare timp de 16 ore. În urma confruntării, numărul morților și al răniților de pe câmpul de luptă a fost de 40000. Dunant a atras atenția lumii asupra necesității de a înființa centre de ajutor și de a promova un acord internațional cu privire la ajutorarea răniților și la persoanele care îi îngrijesc.

Numărul chirurgilor era insuficient. Deși existau patru veterinari pentru a îngriji o mie de cai, era doar un doctor pentru același număr de oameni și niciun doctor pentru forțele de artilerie.

Henry Dunant a adunat oameni din satul învecinat și a petrecut trei zile, fără întrerupere, pentru a îngriji răniții. Vorbele sale, „Siamo tutti fratelli” (suntem cu toții frați), au deschis inimile voluntarilor, care au îngrijit deopotrivă inamici și compatrioți.

Henry Dunant s-a întors în Elveția, unde a continuat să fie tulburat de coșmarul căruia îi fusese martor la Solferino. Poate și pentru a-și scoate imaginile din minte, a scris o carte și a publicat-o pe cheltuiala sa, în noiembrie 1862 și a trimis cartea sa familiilor domnitoare din Europa, dar și liderilor militari, politici, celor implicați în acțiuni filantropice și prietenilor.

Cartea a cunoscut un succes imediat și neașteptat, Dunant primind numeroase invitații și devenind obiectul unui val de admirație. Cartea „O amintire de la Solferino” a avut o influență foarte importantă. În mai puțin de un an, ca urmare a propunerilor pe care le conținea, a luat ființă o organizație mondială. Meritul lui Dunant a fost acela că a reușit să convingă statele să codifice și să recunoască obiceiurile războiului.

În acea perioadă, la Geneva, exista Societatea pentru Bunăstare Publică, al cărei președinte era avocatul Gustave Moynier. Acesta a fost adânc impresionat de „O amintire de la Solferino”. L-a invitat să vorbească despre cartea sa, iar întâlnirea a avut ca rezultat înființarea unei comisii compusă din cinci

membri: Dunant, Moynier, generalul Guillaume Henri Dufour, dr. Louis Appia și dr. Theodore Maunoir. Comisia s-a întrunit pentru prima oară la 17 februarie 1863 și s-a autointitulat *Comitetul Internațional pentru Ajutorarea Răniților* care, în 1876, urma să devină *Comitetul Internațional al Crucii Roșii*.

În lunile care au urmat întrunirii Societății pentru Bunăstare Publică și înființării Comitetului Internațional pentru Ajutorarea Răniților, cei cinci membri ai societății s-au angajat într-o activitate intensă, care, în octombrie 1863, a dus la organizarea unei Conferințe Internaționale la Geneva – de fapt, o întrunire a experților din 16 țări. În timpul acestei conferințe, s-a adoptat o emblemă distinctivă – o cruce roșie pe fond alb (reversul drapelului elvețian) – cu scopul de a identifica și de a proteja voluntarii care acordă ajutor soldaților răniți. Astfel, a luat ființă, ca instituție, *Crucea Roșie*.

Liga Societăților de Cruce Roșie a fost înființată în mod formal, cu sediul la Paris, de către Societățile de Cruce Roșie din Franța, Marea Britanie, Italia, Japonia și Statele Unite la 5 mai 1919, având ca prim obiectiv îmbunătățirea sănătății oamenilor din țările care avuseseră mult de suferit în timpul celor patru ani de război. De asemenea, era destinată „să consolideze și să unească pentru activitățile de sănătate, Societățile de Cruce Roșie existente și să promoveze crearea de noi societăți”. O parte crucială a activității Federației este de a oferi și a coordona asistența pentru victimele dezastrelor naturale și ale epidemiilor. Din 1939, sediul său permanent a fost la Geneva.

În 1991, s-a luat hotărârea de a schimba denumirea Ligii Societăților de Cruce Roșie și Semilună Roșie în „Federația Internațională a Societăților de Cruce Roșie și Semilună Roșie”.

Surse:

[Crucea Roșie Română- pagina oficială](#)

[Crucea Roșie Română, 145 de ani de istorie \(historia.ro\)](#)

Micii scriitori

SUPER-DAVID

Fotache Nectarie,
clasa a II-a

A fost odată un băiat pe nume David.

Într-o zi, a mers cu tatăl lui la o plimbare prin oraș. Când se întorceau spre casă, au trecut pe lângă un magazin vechi de haine. La ușa acestuia erau expuse câteva costume.

- Tată, îmi cumperi și mie un costum? întrebă băiatul cu sfială.
- Sigur, David, îi răspunse tatăl.

Imediat ce au ajuns acasă, David s-a dus în camera sa să îmbrace costumul nou cumpărat.

- Uau! Ce minunăție!
- S-a ridicat de pe pat, iar costumul a început să plutească și, chiar să ...vorbească!
- Bună, David! Eu sunt costumul tău.
- Costum vorbitor?
- Da, pot vorbi. Orice îmi vei comanda, eu voi face, pentru a salva orașul de pericole.
- Atunci... să zburăm! spuse fericit David.

S-au înălțat în slava cerului și, din văzduh, au văzut o mulțime de polițiști care urmăreau niște tâlhari. David, în costumul său special, a reușit să-i ajute.

Despre eroismul băiatului au scris și ziarele. Așa a auzit și Razgur, care spunea că magicul costum este al său. A mers la David și l-a rugat să-i dea să probeze costumul. L-a îmbrăcat și... a fugit cu el!

Supărat, David l-a căutat mult. L-a găsit când voia să provoace un incendiu. A reușit să-l oprească, a luat costumul și a plecat repede să facă alte fapte bune în orașul său.

CEI CINCI SPIRIDUȘI

Secure Ioana Ramona,
clasa a II-a

În poiana însorită trăiau cinci spiriduşi: unul verde, unul mov, unul albastru, unul galben și unul roșu.

Într-o bună zi, cei cinci spiriduşi au hotărât să pornească în aventură spre pădurea veverițelor. Acolo întâlnești numai copaci plini de veverițe, case umplute cu ghinde și alte minunății. Aici s-au întâlnit cu prietena lor, Veronica. Ea le arăta tot timpul pe care cărări să meargă, așa că spiriduşul roșu o întrebă pe unde să se ducă.

- Pe acolo, prin pădurea magică!
- Mulțumim, Veronica! a spus spiriduşul albastru.

Spiriduşii porniră. Pe drum întâlniră un trol morocănos și urât. Acesta avea în mâini multe flori ofilite și o pudră a uitării și a tristeții. Spiriduşii l-au privit drept în ochi, ceea ce nu ar fi trebuit să facă.

- Ha, ha, ha, ce spiriduși mici! Dacă noi suntem mici, cum putem să cărăm o săbiuță de lemn?
- Nu știu... hmmm... poate e cât o furnică?
- Spiridușii scoaseră sabia, care era într-adevăr cât o furnică, dar era foarte grea.
- Nu prea pare grea, să știți! Dați-mi să încerc!

Spiridușii i-au dat sabia, iar trolul a observat că săbiuța de lemn era cam greoaie. Însă, pentru că ei erau cinci, puteau să o care împreună. Trolul, care avea doar un ochi, în loc de cinci, îi vedea ca fiind doar doi. Pentru că spiridușii aveau suflet bun, i-au dat cadou o pereche de ochelari.

- Mulțumesc! spuse trolul fericit.

Bunătatea spiridușilor a învins tristețea. Acum trolul îi vedea bine, pe toți cinci. El a plecat fericit spre casă.

Spiridușii și-au continuat aventura. Cel mov simți ceva, ca și cum ar fi fost urmărit. Chiar așa și era, erau urmărit de o prietenă veche, pe nume Elfy. Ea venea din satul elfilor. Spiridușii s-au întors și s-au speriat tare de elfiță.

- Uau, ce ne-ai speriat! Nu te-am mai văzut de mult timp, Elfy!

S-au îmbrățișat și au plecat toți spre satul Crăieșei Zăpezii, care era destinația indicată de Veronica.

Au pășit pe preșul de zăpadă de la intrare și, în mijlocul palatului, era tronul Crăieșei, din gheață lucitoare.

- Cine îndrăznește să intre în palatul meu? spuse Crăiasa cu voce nervoasă.
- Noi, cei cinci spiriduși! spuse cel verde.
- Ne e foame, am vrea o cină delicioasă! strigă Elfy.
- Nu vă pot oferi, pentru că nu ați vorbit frumos, zise Crăiasa.

Spiridușul galben a cerut politicoș cina. Crăiasa acceptă rugămintea lui, pentru că a folosit expresia magică "te rog". La cină, toți au discutat, mai ales cu Elfy. Crăiasa se miră când auzi în discuțiile lor că au întâlnit un trol, pentru că acesta era soțul ei, dispărut de ani de zile. Se pare că uitase drumul spre casă. Crăiasa a poruncit ca toată lumea din palat să mearg la culcare și a plecat în căutarea trolului.

Elfy și ceilalți s-au dus grăbiți în camerele lor, gândindu-se ca mâine în zori să plece. Așa au și făcut, dimineața și-au făcut bagajele și au plecat.

- Tiptil, tiptil, să nu ne audă Crăiasa, spuseră, pășind din nou pe preșul de zăpadă strălucitoare.

Elfy porni spre satul ei. Băieții o urmau tot drumul.

Când au ajuns, regele elfilor, Max, nu s-a bucurat să-i vadă pe spiriduși, pentru că își dorea război cu regele acestora.

- Pe cine ai adus aici, fetiță? întrebă supărat.
- Pe prietenii mei, rege Max, răspunse Elfy.

Regele spiridușilor a ajuns cu armata în satul elfilor și a pornit războiul. Cei șase au fugit repede înapoi în pădurea veverițelor, întristați de hotărârea conducătorilor lor. Într-un copac era Veronica, căreia i-au povestit toate aventurile.

Veronica și-a luat surorile și, cu cei cinci spiriduși, cu Elfy, au plecat în satul Crăieșei Zăpezii să o roage să meargă cu ei să oprească războiul.

Văzând atâția copii triști, care își doreau pace, regii și-au dat seama că războiul e o greșeală și s-au împăcat. Toți s-au îmbrățișat și au plecat fericiți la casele lor.

În satul Moșului

Mihăilă Albert, clasa a II-a

Într-o zi, am fost în Satul lui Moș Crăciun. Nu mică mi-a fost mirarea când l-am văzut în carne și oase. L-am îmbrățișat cu fericire.

Moșul m-a așezat pe genunchi și m-a întrebat:

- Ai vrea să mergi cu mine să împărțim cadouri celor nevoiași?

- Da. Aș vrea să merg cu tine să înveselim suflete curate.

- Moșule, de unde ai aflat dorințele tuturor copilașilor?

- Albert, eu primesc în luna decembrie mii de scrisori, iar spiridușii le citesc și meșteresc jucăriile dorite de copii.

- Moșule, știu că ești ocupat, dar ai putea să îmi dai ceva pentru familia mea?

- Desigur. Mergi pe coridor până la a cincea ușă, faci dreapta și vei putea alege orice vrei tu pentru familia ta. Pentru tine am o busolă fermecată. Ori de câte ori o vei privi îți vei aminti de magia și de spiritul Crăciunului.

Albert a privit îndrăzneț prin camera cu multe cutii și bogății, dar a zărit un săculeț cu praf magic pe care scria SĂNĂTATE. A ales acel cadou și a plecat fericit, nu înainte de a-i mulțumi lui Moș Crăciun și de a-l saluta la plecare.

Întâlnirea

Apreotesei Iustin Serafim, clasa a II-a

Dacă l-aș întâlni pe Moș Crăciun, aș avea o mare bucurie și l-aș saluta cu mari emoții. Aș fi onorat să-l ajut să ducă tolba cu jucării, mai ales că știu ce fericiți vor fi copiii.

Sunt curios câți ani are, cum se numesc elfii lui și dacă are propria lui fabrică de jucării.

I-aș cere sănătate, pace în lume, o carte cu super eroi, dar și sănătate pentru familie.

Mi-ar plăcea să stau mai mult la povești cu Moșu', dar știu că nu are timp.

Moșule, te aștept să vii!

Emoții de Crăciun

Moldoveanu-Onu Ilinca Ioana, clasa a II-a

Dacă ar fi să mă întâlnesc cu Moș Crăciun, cred ca aş avea emoții, probabil că m-aş bâlbâi, dar tare aş vrea să-l îmbrățișez și să îi povestesc cât de multe am făcut în ultimul an.

L-aş întreba unde este fabrica lui magică, cu ajutorul căreia ne umple casele cu jucării, bunătăți și magie în fiecare an.

L-aş ruga să vină în fiecare an la noi să aducă atmosfera de sărbătoare și să umple casele tuturor oamenilor cu fericire.

Iarna cu povești

Pavel Ecaterina Elena,
clasa I

Iarna e frumoasă și e drăgălașă
Este frig, dar e și soare,
Deseori stai în ninsoare.
Ieși afară și te joci,
Uneori mergi prin nămeți
Și cu bulgări te răsfeți.

Tot în iarnă, te aștepti
De la Moș să primești vești.
Moșul cel bătrân și bun,
An de an, vine-n Ajun
Cu daruri mărețe,
Pentru fetele istețe.

Pisicile năzdrăvane

Grigorică Martina Elisa,
clasa I

Eu sunt Martina și am două animăluțe de companie: un motan pe nume Bruno și o pisică pe nume Fifi. Ambele sunt pisici siameze. Au culoarea maronie și ochi albaștri. Sunt prietenoase, cuminiți, dar și obraznice uneori. Se joacă, se distrează, aleargă și dorm foarte mult. De dimineață, după ce își fac plimbarea și mai explorează casa, cer de mâncare.

Și pentru că le iubesc, vreau să compun o poezie despre ele.

*Un motan și o pisică,
Împreună, fac echipă
La multe năzdrăvănii,
Dar și la obrăznicii.*

*Se scoală de dimineață pe la 3 sau 4
Și trezesc întreaga casă.*

*Miau! Miau! De mâncare vreau
Și eu, și pisica.
Stau la ușă până-mi dai
O felie de salam, o granulă sau baton.*

*Eu sunt motănașul mic,
Cel mai mic și guraliv.
Și la ușă eu voi sta
Până îmi vei da ceva.
Altfel, te voi ataca și te voi zgâria.*

*Si apoi, după mâncare
Parcă ar merge și mișcare.
Însă afară, dacă-i frig,
N-aș ieși sub niciun chip.
Mai bine voi sta în casă
Ca să dorm un pic.*

*Iar apoi, când mă trezesc,
Împreună cu pisica
Vom începe bătălia.
Dăm cu laba, alergăm,
Pe la colțuri spionăm
Și apoi ne atacăm.
Ne-nvârtim, ne răsucim,
Dăm din coadă agitate,
De perdele ne agățăm,*

*Pe pervaze ne urcăm
Și ghivece răsturnăm.*

*Nimeni nu e vinovat !!!
Oare cum s-a întâmplat
De s-a rupt, s-a dărâmat ... ?*

*Chiar dacă sunt năzdrăvane,
Înainte de culcare, vă transmit o sărutare!
Și aici am încheiat.*

Camaradul pisică

**Lunca Erica Maria,
clasa a II-a**

Era o zi călduroasă de vară. Eu, părinții mei și noul membru al familiei, un mic ghemotoc de blană albă cu o pată neagră pe botic și al cărui nume era Peticel, mergeam la un lac pentru a ne răcori.

În scurt timp am ajuns la destinație. Mama și tata scoteau lucrurile din portbagaj, iar eu stăteam și mă uitam cu nerăbdare la apa cristalină a lacului. După o lungă și plictisitoare așteptare, ce părea că nu se mai termină, m-am decis să îmi iau noul amic și să încercăm apa lacului. Dar cum răbdarea nu este punctul meu forte, m-am năpustit asupra camaradului

pisică, l-am luat în brațe și am făcut „Ghiuleaua” în lac. Speriat, Peticel și-a înfipt ghearele în pielea mea, și după ce am înghițit amândoi o gură sănătoasă de apă, el a închis ochii și părea să nu mai miște. Panicată, am ieșit, l-am pus pe prosop, rugându-mă ca părinții să nu fi observat, nu de alta, dar de doi ani mă tot rog de ei să îmi cumpere un animal de companie și am făcut singurul lucru care mi-a trecut prin minte... resuscitare. În timp ce mă rugam pentru viața lui, camaradul a deschis ochii. Atunci am sărit în sus de fericire și am decis că el este făcut pentru operațiunile la sol, nu pentru cele subacvatice.

Astfel, am avut parte de o zi de neuitat, plină de aventuri și de... **CAMARADUL PISICĂ!**

Iarna

**Bârsan Andrei-Cristian,
clasa a II-a**

E iarnă. Afară ninge neîncetat cu fulgi pufoși care acoperă șoseaua, formându-se din ei un covor gros de zăpadă.

Îndată ce m-am uitat pe geam, am vrut să ies afară. O întreb pe mama:

- Pot să ies afară?
- Desigur, doar să îți iei pe tine geaca, căciula și mănușile, ca să nu îngheți de frig.
- Acum mă îmbrac!
- Dar nu crezi că ai uitat ceva?
- A... am uitat de guler!

Copilul ieși afară fără să-l vadă mama, construind un om de zăpadă și se duse la săniuș. Când s-a întors de la săniuș, zări doar jumătate din omul de zăpadă. El nu înțelegea că a venit soarele și l-a topit.

A intrat supărat în casă. Mama l-a întrebat:

- De ce ești supărat?
- Pentru că mi s-a topit prietenul meu de zăpadă!
- Lasă, că abia a început iarna! Mai ai timp să mai contruiești unul.

În felul acesta, mama mi-a redat încrederea și zâmbetul pe buze.

GEMENII

**Roibu Nectaria,
clasa a II-a**

Au fost odată doi frați gemeni. Numele lor era Alexandra și Alex. Ei aveau opt ani și erau în clasa a II-a. Într-o zi, cei doi au mers în parc.

- Ce vrei să ne jucăm, frățioare?
- Eu aș vrea să ne jucăm de-a „Mama și Tata”, zise Alex.
- De acord, răspunse Alexandra.

S-au jucat timp de o oră.

- Dar eu trebuia să gătesc, își aminti dintr-odată Alexandra.

Apoi tot ea propuse:

- Hai să gătim împreună, așa cum fac mama și tata!
- Sigur, răspunse Alex.

Și s-au jucat așa până seara. Au ajuns acasă obosiți, dar fericiți.

Seara de Crăciun

**STROIA Anisia,
clasa a II-a**

Este iarnă. Fulgii mari și pufoși de zăpadă se aștern peste oraș.

Ana și Mihai sunt frați.

Ei se pregătesc de culcare: se spală pe dinți, se îmbracă în pijama și se așează în pat. Mihai nu poate adormi din pricina gândului că în acea seară va veni Moș Crăciun.

Deodată se aude un zgomot ciudat venind de afară. Mihai sare brusc din pat și se uită pe fereastră. Este sania lui Moș Crăciun.

- Ana trezește-te. Trezește-teeeeeee! A venit Moșul la noi în curte.
- Ce frumoasă este sania! Să mergem afară, strigă Ana.
- Sigur! Așa vom vedea mai bine sania Moșului, răspunse Mihai.
- Unde s-a dus sania? întrebă Ana.
- Uite-o, s-a înălțat printre norii mari și pufoși.
- Să intrăm în casă, spuse Mihai.
- Ai dreptate, se face frig!
- Măine va fi o zi tare lungă, concluzionă Mihai.

Este dimineață. Copiii își desfășoară cadourile cu mare nerăbdare.

- Ana, am primit schiuri noi. Tu ce ai primit?
- Am primit o scrisoare cu o poveste de Crăciun de la bunica din cer...

SPIONUL BEN

Botezatu Albert,
clasa a II-a

A fost odată un băiat pe nume Ben. Lui îi plăceau tare mult spionii. Ar fi vrut să fie și el unul. Într-o bună zi a primit o scrisoare în care i se zicea: „Angajează-te la sediul pentru instructaj de spioni.”

El a trimis imediat cererea de angajare.

După trei ani de instructaj, când a devenit spion adevărat, în prima lui misiune a dat greș, dar tot a fost numit „Spionul Ben”. Era cel mai curajos, voinic, iubitor și respectuos spion din oraș.

De atunci a fost cel mai remarcat și iubit copil din toate timpurile, datorită curajului său, dar și capacității lui de camuflare. Era văzut ca fiind cel mai isteț copil de până atunci. A fost laudat în toată țara. Asta, doar datorită pasiunii pentru spionaj și nivelului neașteptat de istețime.

Părinții lui nu și-au dat seama că Ben a încercat să fie spion, în ciuda faptului că auzeau strigătele de afară și vedeau toate autografele primite de acesta.

Totuși, Ben a insistat să le spună pentru că ei nu acceptau ca în casa lor să se afle un spion. Cel mai probabil se prefăceau că nu aud și nu văd nimic legat de asta. Probabil au și sunat la poliție, dar poliția știa că spionul e faimosul Ben, așa că nu a dat curs reclamației. Ben începuse să se întrebe ce s-ar fi întâmplat dacă ar fi venit poliția doar pentru el. Totuși, își puse câteva întrebări, dar nu credea în ele și, în plus, nu îi păsa ce i s-ar fi întâmplat atât timp cât el era spion.

Așa că s-a dus în pat și s-a culcat sub pătura lui pufoasă și pe perna mare.

Când s-a trezit, a conștientizat că nu trebuie să se mai gândească la eșecul primei lui misiuni și că trebuie să continue să spioneze mai bine, și mai bine, și mai bine, până când o să devină spionul

perfect din întreaga lume, chiar de pe tot mapamondul. Își dorea să devină atât de bun, încât să trimită informațiile într-o secundă și să prindă și hoții haini, dar zăpăciți de frică.

Peste o săptămână, rapoartele și pozele hoților au dispărut din: Italia, Rusia, Ucraina, Norvegia, Singapore, Belgia, Spania și România.

Probabil că hoții și infractorii s-au adăpostit de spionul vedetă și de abilitățile lui de a-i opri. Grație curajului pe care îl avea, spionul Ben a rămas în amintirea întregii omeniri.

SFÂRȘIT

Surpriza minunată

după Maria Niță,
clasa a II-a

E iarnă. Copiii sunt încântați să meargă pe pârtie pentru că abia așteptau să se dea cu săniile, schiurile și snowboardurile. Cu bagajele făcute și mult entuziasm pornesc la drum. Când ajung la pârtia de la Durău, au parte de o surpriză nemaipomenită. Moș Crăciun, cărând un sac greu și plin în spinare, îi întâmpină zicând:

„-Ho! Ho! Ho! Dragi copii,
Eu îngheț de când v-aștept
Încărcat de jucării!
Hai mai repede, vă spun,
C-am bătut un lung drum,
Să ajung aici, la voi
Când e iarna mai în toi!
Cu daruri să vă îmbogățesc,
Cu cântece să vă înveslesc,
Împreună să-L cinstim,
Pe Isus, Pruncul Divin!”

SURPRIZĂ!

Întoarce revista și privește imaginea. SURPRIZĂ!

Ariile protejate din județul Neamț. Lacul Cuejdel

Autor Prof. Harabagiu Luiza

“Insistând în toate chipurile în educația copiilor ca să înțeleagă natura și să o iubească, contribuim la modelarea sufletului omenesc.” (Ion Simionescu – Din ale naturii)

Caracteristicile geomorfologice, limnologice, biodiversitatea specifică a lacului și frumusețea peisagistică a zonei ce atestă unicitatea și importanța acestui lac, au stat la baza hotărârii de declarare a zonei Rezervație Naturală de Zonă Umedă, Convenția RAMSAR, conform H. G. nr. 2151/2004. Lacul Cuejdel, asociat cu complexul de lacuri mai mici, toate formate prin baraje naturale, reprezintă în acest moment un “martor” în studiul evoluției lanțurilor trofice din primul stadiu de formare a acestor ecosisteme lacustre. De aceea trebuie monitorizat, prin măsuri ferme de supraveghere și ocrotire ecologică, astfel încât generațiile viitoare să beneficieze de experiența cunoașterii acestui inedit parcurs de istorie naturală, de la determinarea condițiilor primare de formare a complexului natural, iar datele obținute prin cercetare la fața locului, prin determinări și măsurători, să constituie o bază de referință ce va fi valorificată în vederea elaborării unor măsuri de protecție și conservare a ecosistemelor respective încă din fazele de origine.

Arcul Rezervației Lacul Cuejdel are o suprafață de 114 ha și se găsește în sud-estul Munților Stânișoarei, în satul Cuejdi, comuna Gârcina, județul Neamț. Lacul Cuejdel este localizat în bazinul hidrografic al Cuejdiului, afluentul Bistriței, la 21 km de municipiul Piatra-Neamț. Bazinul de alimentare al lacului are o suprafață de 9,76 km² fiind delimitat de Vârful Tarnițelor (1081 m) și Masivul Gârcina (873 m) la nord, Culmea și Vârful Muncelul (1067 m) la est, Dealul Crucii și Piciorul Rotund la vest.

Acest lac s-a format recent (1978) în urma unor alunecări de teren declanșate pe versantul stâng. Fenomenul natural care stă la baza formării sale este o alunecare de mari dimensiuni (23 ha), ce s-a produs pe versantul stâng al văii în mai multe etape, începând cu anul 1978, culminând cu cea din 1991, când barajul natural format a blocat întreaga vale, determinând acumularea unei mari cantități de apă. Datorită precipitațiilor abundente din primăvara și vara anului 1991, procesul de acumulare s-a accentuat, astfel că

fundul albiei pârâului Cujejdi a fost umplut de materiale provenite de pe versant prin alunecare (grosimea depozitelor variind între 5-25 m sau mai mult în zona barajului). În aval de baraj se mai găsesc patru lacuri de dimensiuni mai mici (Lacul Mic, Lacul Constelației, Lacul Albastru), precum și formațiuni fluviale care atestă ruperea barajului sub presiunea apei acumulate.

Cauzele care au dus la declanșarea acumulării sunt multiple: naturale (precipitații abundente, cutremurul din 1990 – 5,4 pe scara Richter), cât și antropice (construirea unui drum forestier în zonă, distrus ulterior de alunecările de teren). Faza actuală a alunecării nu poate fi considerată de stabilizare totală, fenomenul putându-se activa din nou, mai ales în condițiile în care, după 2003 s-a realizat construcția unui nou drum, care începe la Crăcăoani și înconjoară aproape întreg malul stâng al lacului Cujejdel.

Bazinul de alimentare al lacului Cujejdel are o suprafață de 8,75 km², provenind din pârâul Cujejdel, pârâul Glodu, afluenți mai mici- Rotaria, Hălăgeanu, Făgetul și din apele de precipitații de pe versanți.

Accesul în Rezervația Naturală Lacul Cujejdel se poate realiza pe două trasee principale care pornesc din Piatra-Neamț:

a) Piatra-Neamț - Ocol Gârcina - sat Dobreni - sat Bodești - sat Magazia, cu drum dificil - Cracăul Negru, paralel cu pârâul și apoi pe un drum forestier parțial modernizat;

b) Piatra-Neamț – Ocol Gârcina - centrul comunei Gârcina - satul Cujejdi - schitul de călugări "Daniil Sihastru" Cujejdi și apoi pe un drum forestier.

Ca elementele de interes ale Rezervației Naturale Lacul Cujejdel menționez:

- prezența celui mai mare lac de baraj natural din România - Lacul Cujejdel;
- poziționarea zonei umede care constituie habitat pentru specii de animale protejate;
- existența a peste 144 specii de plante, unele dintre acestea de importanță națională și comunitară, aparținând unui număr de 48 de familii taxonomice;
- formațiuni hidrogeomorfologice rezultate din evoluția zonei;
- zonele forestiere generoase, ce adăpostesc specii deosebită din punct de vedere științific floristic și faunistic
- peisajele unice rezultate din îmbinarea elementelor geologice, geomorfologice, hidrologice și biotice;

Interacțiunea dintre elementele mediului biotic și abiotic, precum și desfășurarea unor activități antropice determină apariția următoarelor amenințări în zona ariei protejate:

a) depozitarea necontrolată, pe malul stâng, a deșeurilor b) prezența vetrelor de foc neorganizate, unele chiar în apropierea pădurii, pe malul stâng al lacului; c) spațiul atractiv pentru activități de recreere ar putea avea un impact negativ asupra zonei; d) pescuitul în special pe malul drept, reprezintă o sursă de deșeuri în zone greu accesibile, cu predominanța PET-urilor și a altor materiale plastice; e) utilizarea speciilor de amfibieni ca momeală pentru capturarea păstrăvului și a altor specii de pești; pescuitul sportiv și mai ales braconajul piscicol, cu utilizarea curentului electric sau plaselor monofilament, reprezintă o amenințare asupra ecosistemelor acvatice. f) uscarea vegetației forestiere pe malul stâng, în coada lacului datorită schimbării regimului hidric - fenomen natural, cu extindere izolată; rocile existente dominate de gresii și de șisturi cloritoase sunt foarte ușor alterabile și nu conferă rezistență versantului și pe termen scurt, sunt posibile noi mutații în zonă, generate de noi fenomene de versant. g) exploatarea forestieră, neseamnalată în bazinul hidrografic, pot avea impact deosebit în creșterea instabilității versanților; h) traficul contribuie la accentuarea problemelor de instabilitate a terenului.

Unele trasee pot prezenta interes pentru ecoturismul științific: a) observații asupra speciilor de păsări, din observatorul pentru păsări amenajat; b) observații în habitate a speciilor de plante și animale protejate, a patrimoniului geologic - barajul natural, procesele fluviale și de versant; c) pescuitul sportiv permis la păstrăv în perioadele stabilite conform legislației din domeniul piscicol; d) plimbările cu ambarcațiuni nautice de tip nemotorizat pe Lacul Cuejdel; e) ciclismul de tură și mountain-bike pe malul stâng al lacului, în zona drumului forestier amenajat și a potecilor existente; f) turismul ecvestru pe malul stâng al lacului, în zona drumului forestier amenajat și a potecilor existente;

Măsurile de protejare de acțiunile antropice vizează conservarea speciilor de floră și faună sălbatică și a habitatelor de interes comunitar, național și a peisajelor caracteristice, a elementelor geologice, geomorfologice și hidrogeomorfologice specifice, menținerea și promovarea activităților durabile de exploatare a resurselor naturale și eliminarea celor susceptibile a avea un impact negativ asupra mediului, dar și încurajarea cercetării științifice, în scopul anticipării evoluțiilor teritoriului analizat și promovarea educației ecologice, a informării și conștientizării oamenilor, în scopul formării unei atitudini favorabile față de valorile ariei protejate.

Bibliografie:

1. Măzăreanu C., Pricope F., Voicu R., "Ecologie generală", Editura "Alma Mater", Bacău, 2014
2. Pricope F., Paragină C., "Conservarea biodiversității și a ecodiversității", Editura "Alma Mater", Bacău, 2013;
3. Prisecaru M., Stoica I., Pricope F., "Legislația mediului", Editura "Alma Mater" Bacău, 2013
4. Stângă, C., I., 2005, Administrarea durabilă și conservarea hidroecosistemului lacului Cuijeidel din Munții Stânișoarei prin crearea unei zone de protecție lacustră, CNCSIS 1401/2005
5. <http://www.monitoruljuridic.ro/act/plan-de-management-din-15-februarie-2016-al-ariei-protejate-lacul-cuejdel-emitent-ministerul-mediului-apelor-i-p-durilor>
6. <https://documents.tips/documents/raport-final-studii-lacul-cuejdel.html>

Educația despre mediu, în mediu și pentru mediu

Articol scris de elevii clasei a VII-a C, membri ai Cercului de biologie BIOS, Stîngaciu Mario Iosif și Rusu- Vatamanu Artur-Ioan

Un argument pentru participarea la Programul Național de Educație ecologică "Școli Prietenoase cu Natura", în parteneriat cu Societatea Ornitologică din România, coordonat de d-na profesoara de biologie Harabagiu Luiza, a fost dorința de a cunoaște speciile de păsări din zona noastră. Am participat în anul școlar trecut și vom participa și în acest an școlar, pentru că activitățile au fost interesante (prevenirea coliziunii păsărilor de geamuri, amplasarea de cuiburi artificiale, hrănitore și adăpătoare pentru păsări în timpul iernii, participarea la "Spring Alive" și "Olimpiada Speciilor") și am învățat ce înseamnă protecție, conservare și reconstrucție ecologică.

Alături de d-na profesor Harabagiu Luiza și de colegii noștri din Cercul de biologie BIOS ne-am propus să păstrăm statutul câștigat de școala noastră, în anul școlar 2021-2022, cea de Școală Prietenoasă cu Natura. Acest Program Național de Educație ecologică care este inclus în Calendarul de Activități Educaționale CAEN încă din anul 2018, își propune creșterea conștientizării importanței mediului pentru sănătate și a conservării biodiversității din mediul urban.

Din nefericire, petrecem mult mai puțin timp în aer liber decât părinții sau bunicii noștri și aceasta duce la o lipsă de implicare pro-natură și de neasumare a rolului mediului în viața noastră. Nu vom proteja ceea ce nu cunoaștem, iar acest proiect ajută la formarea unei educații de mediu, pentru mediu și în mediu.

Datorită creșterii populației, natura pierde din ce în ce mai mult teren în favoarea așezărilor omenești. Odată cu micșorarea habitatului, un număr mare de specii de animale, printre care și păsări, s-au adaptat condițiilor din orașe și fac parte din viața noastră de zi cu zi. Deși unii dintre noi suntem fascinați de prezența lor și suntem conștienți de beneficiile pe care ni le aduc, majoritatea oamenilor nici nu le observă. Mai grav este că datorită lipsei de cunoștințe, unele specii, sunt considerate dăunătoare și chiar un pericol pentru sănătate și sunt exterminate. Mulți oameni nu știu că ciorile se numără printre cele mai inteligente păsări din lume și prin consumarea resturilor de mâncare de pe rampele de gunoi contribuie în mod indirect la reducerea populațiilor de rozătoare, sau că principala sursă de hrană a răpitoarelor de zi și a celor de noapte, printre care și a speciilor de bufnițe, sunt rozătoarele mici, iar speciile de păsări cântătoare ca pițigoii și vrăbiile consumă cantități imense de insecte, în special în perioada de creștere a puilor, contribuind astfel la păstrarea echilibrului natural, inclusiv în parcurile sau livezile noastre. Prin dezvoltarea infrastructurii urbane, un număr mare de specii își pierd sursele de hrană și locurile de cuibărire, ceea ce duce la scăderea biodiversității locale.

Există însă câteva acțiuni simple, prin care noi putem să contribuim la conservarea și chiar creșterea numărului de specii de lângă noi. Majoritatea acțiunilor au un caracter sezonier și depind de cele două perioade majore din viața animalelor urbanizate: perioada activă în care se reproduc și perioada de repaus, când, datorită lipsei de hrană, o parte dintre ele migrează, în timp ce alte specii se adaptează condițiilor locale prin exploatarea altor surse de hrană sau hibernare. Prin prevenirea coliziunii păsărilor de geamuri, amplasarea de cuiburi artificiale, hrănitori și adăpătoare pentru păsări în timpul iernii, contribuim la supraviețuirea speciilor din lanțurile trofice și la îmbunătățirea mediului nostru de viață.

Deoarece deja transformarea mediului se simte prin schimbările climatice de la nivel planetar, premiza oamenilor trebuie să fie stoparea poluării din mediu prin dezvoltare durabilă, gestionare rațională a deșeurilor și un comportament ecologic de protejare a speciilor! De ce? Pentru a proteja specia umană!

Fizicianul Albert Einstein, laureat al premiului Nobel, spunea încă din 1924: „Dacă albină va dispărea vreodată de pe pământ, omul mai are de trăit doar patru ani”. Și de aici apare marea provocare a lumii actuale, din sintagma marelui Mahadma Gandhi, de a conștientiza că fiecare gest pro-natura e important: Fii tu schimbarea pe care vrei s-o vezi în lume!

Necesitatea cunoașterii tehnicilor de prim ajutor medical în societatea modernă

Autor prof. Harabagiu Luiza, formator Formator al Crucii Roșii Române din anul 1999; Voluntar al Crucii Roșii Române, Filiala Piatra Neamț

MOTTO "Scopul nostru principal în viață este de a ajuta pe alții. Și dacă nu-i poți ajuta, cel puțin nu le face rău." Dalai Lama

Societatea contemporană este într-o continuă schimbare, dar valorile ei fundamentale, printre care: respectarea drepturilor omului, demnitatea, toleranța, prețuirea altor culturi, stima de sine, dragostea de

frumos și de bine, dragostea față de aproapele tău, responsabilizarea socială, cinstea, hărnicia, generozitatea, devotamentul, merită prețuite, afirmate și prezervate.

Școala are rol important în formarea personalității umane capabile să se integreze în societate, să reacționeze adecvat la schimbările ce se produc. Accidentele, rănille și bolile pot apărea pe neașteptate. Ajutorul imediat depinde adesea de membrii familiei, colegi, cadre didactice sau trecători. Având cunoștințe despre modul de acordare a primului ajutor, oricine poate fi de folos în asemenea situații.

Acesta este scopul: să știi să acționezi corect și util în situații neprevăzute. Conștientizarea acestor lucruri a fost motivația propunerii acestui opțional astfel încât să asigure dezvoltarea cunoștințelor în domeniul acordării primului ajutor de bază, precum și conștientizarea elevilor cu privire la importanța dobândirii acestor cunoștințe. Primul ajutor de bază, chiar dacă este doar un ajutor temporar acordat în caz de urgență pentru salvarea vieții, prevenirea unor complicații ulterioare și ameliorarea suferințelor până în momentul în care un serviciu medical adecvat poate să intervină, este un fapt decisiv. Viața unei persoane accidentate depinde, într-o mare măsură, de momentul acordării primului ajutor și de priceperea celui care intervine primul la locul accidentului.

Propunerea acestor activități vine la solicitarea elevilor școlii noastre, de a pune în discuție anumite situații din viața de zi cu zi, în vederea percepției reale a acestora și a găsirii de soluții ca o satisfacere a nevoilor lor de cunoaștere.

Aceste activități educative din cadrul Cercului de biologie BIOS sunt necesare pentru cunoașterea normelor igienice ce trebuie aplicate în vederea menținerii sănătății fizice și morale, cunoașterea noțiunilor de circulație rutieră și protecție civilă, însușirea unor manevre de acordare a primului ajutor în caz de accidente sau îmbolnăviri, fiind astfel stimulată dezvoltarea sentimentului solidarității umane față de cei aflați în suferință și a respectului față de oameni. Acestea vor ajuta și în pregătirea elevilor în vederea participării la Concursul Național de sănătate și prim ajutor „Sanitarii Pricepuți”, organizat de Societatea Națională de Cruce Roșie din România, împreună cu Ministerul Educației, Ministerul Sănătății și Inspectoratul General pentru Situații de Urgență.

Dintre temele abordate în orele de la Cercul de biologie BIOS, enumăr: istoricul Mișcării de Cruce Roșie și Semilună Roșie, noțiuni de drept internațional umanitar, noțiuni generale de igienă și educație pentru sănătate (igiena individuală, a apei, a alimentelor, regimul de activitate și de odihnă al elevului, prevenirea bolilor contagioase, prevenirea bolilor cu transmitere sexuală, noțiuni generale despre droguri și consecințele consumului de droguri, noțiuni de siguranță rutieră (prevenirea accidentelor de circulație, reguli de circulație rutieră, primul ajutor de bază (principii generale, cei patru pași în acordarea primului ajutor, tehnica resuscitării cardio-respiratorii, tipuri de bandaje, despre hemoragie și hemostază, despre plăgi, fracturi, luxații, entorse, arsuri, hipertermie, hipotermie și degerături, cunoașterea grupelor de sânge, despre donarea de sânge voluntară și neremunerată, despre modalități de intervenție în situații speciale/medicale ca reacții alergice, criza de astm și hiperventilația, sufocarea, intoxicații/otrăviri, durerea toracală, accidentul vascular cerebral, convulsiile febrile, epilepsia, primul ajutor pre-psihologic, noțiuni de protecție civilă în situații de urgență (cutremur, incendiu, inundații sau accident chimic).

Dintre rezultatele așteptate amintesc: îmbunătățirea competențelor relaționale, a competențelor atitudinale și a competențelor comunicaționale, îmbogățirea experiențelor despre acordarea primului ajutor, dezvoltarea sentimentelor de respect pentru sănătate și a deprinderilor de a acorda primul ajutor în caz de accidente, intensificarea sentimentului solidarității umane față de cei aflați în suferință și a respectului față de alte persoane.

Cum să facem față unei situații de urgență medicală

***Elevul Ionescu-Nemens Sasha-Angheluș
Clasa a VII-a B***

A. PĂSTRAȚI-VĂ CALMUL.

- Păstrându-vă calmul în timp ce ajutați victima, o veți ajuta pe aceasta să fie calmă și să coopereze.
- Dacă victima devine neliniștită, starea sa se poate agrava.

B. PLANIFICAȚI RAPID CE TREBUIE SĂ FACEȚI

- Învățați procedurile de bază și repetați-le periodic pentru a putea face față oricând este necesar.

C. TRIMITEȚI DUPĂ AJUTOR PROFESIONIST

- Sosirea rapidă a ajutorului poate salva o viață. Rețineți și folosiți numărul de urgență 112 și cum să comunicați la telefon.
- Cine telefonează? (numele, numărul de telefon, adresa)
- Ce s-a întâmplat? (accident auto, explozie, incendiu)
- Unde s-a întâmplat?
- Câte victime sunt?

D. ÎNCURAJAȚI VICTIMA

- Anunțați victima că personalul calificat este pe drum și încercați să o faceți să se simtă cât mai bine cu putință.
- Arătându-i că vă pasă, inspirați încredere.

Planul pentru o situație de urgență

Planul pentru o situație de urgență constă în 5 pași:

1. Siguranță pentru salvator și victimă
2. Răspuns din partea victimei prin tehnica „Privește. Ascultă. Simte”
3. Căi aeriene libere
4. Respirație fără dificultăți
5. Circulația sângelui normală

Bibliografie:

- Societatea Națională de Cruce Roșie din România, Manualul Sanitarii Pricepuți, București, 2013.
- Manualul european de prim ajutor, editia 2012.
- Ciobanu Iancu Mariana "Sanitarii Pricepuți. Educația pentru sănătate și prim ajutor" Ed. Akademos Art, 2009
- Asociația medicală americană, "Primul ajutor până la sosirea medicului" Ed. Orizonturi, 201
- Manual de prim ajutor. Pentru tratarea în prima instanță a victimelor în caz de urgență. Editia a III-a revizuită, Ed. Litera, 2019
- Darabond Alexandru Prim ajutor la locul accidentului, Ed. Sitech, 2017

RECICLAREA HÂRTIEI

Elevii: Verdeș Denisa Eliana
Duțu Elena Valentina
Clasa a VI-a C

În urma activităților umane, rezultă zilnic cantități uriașe de deșeurii menajere și industriale care depreciază calitatea factorilor de mediu, având consecințe grave asupra populației.

E necesar să schimbăm mentalitatea actuală conform căreia rezolvarea problemei deșeurilor este doar responsabilitatea autorităților și a organizațiilor neguvernamentale de mediu.

Ținând seama de caracterul limitat al resurselor naturale, cu toții suntem responsabili de ceea ce se întâmplă în jurul nostru și fiecare dintre noi are obligația morală de a contribui la protejarea și conservarea mediului înconjurător.

Ce sunt deșeurile?

Prin deșeu se înțelege orice obiect care nu mai este folosit și care este aruncat sau risipit.

După proveniența lor, deșeurile sunt: industriale (provenite din prelucrarea resurselor naturale prin diferite tehnologii), menajere (provenite din

activități gospodărești) și metabolice (provenite din procese biologice). Zilnic rezultă cantități imense de deșeurii, mai ales în mediul urban, care nu pun numai probleme de spațiu pentru depozitare sau de estetică, ci sunt și o sursă de poluare, amenințând sănătatea oamenilor.

Dar reciclarea?

Deșeurile pot fi foarte dăunătoare pentru sănătatea fizică a tuturor ființelor de pe Pământ, de aceea omul trebuie să aibă mare grijă unde aruncă gunoaiile. Dacă nivelul acestora va crește, peste câteva sute de ani, vom trăi cu toții într-o mare groapă cu gunoaiie, microbii ne vor devasta corpul și sănătatea noastră va fi periclitată.

Dacă în trecut oamenii obișnuiau să repare și să refolosească tot ceea ce puteau, astăzi, lucrurile s-au schimbat. În urma unor studii efectuate, s-a demonstrat că fiecare cetățean produce zilnic circa 1,5 - 2 kg de gunoi, din care jumătate este reciclabil.

Reciclarea constă în recuperarea și prelucrarea unor materiale deja utilizate pentru a face posibilă refolosirea lor.

Materiale reciclabile sunt: hârtia, sticla, textilele, plasticul, cauciucul, metalele feroase, neferoase și prețioase, deșeurile alimentare sau de grădină. *Nu se pot recicla:* spray-urile, ambalajele materialelor toxice, abțibildurile, hârtia cerată, hârtia de fax.

Scurt istoric al hârtiei

Hârtia este o invenție străveche a omului care a devenit ieftină și ușor de procurat abia după ce revoluția industrială a făcut posibilă fabricarea ei pe scară largă.

Încă din anul 3000 înainte de Hristos, papirusul este folosit în Egipt ca primul suport de scris, fiind confecționat din fâșii de papirus presate.

Hârtia, asemănătoare cu cea de azi, a fost făcută pentru prima dată în anul 105 după

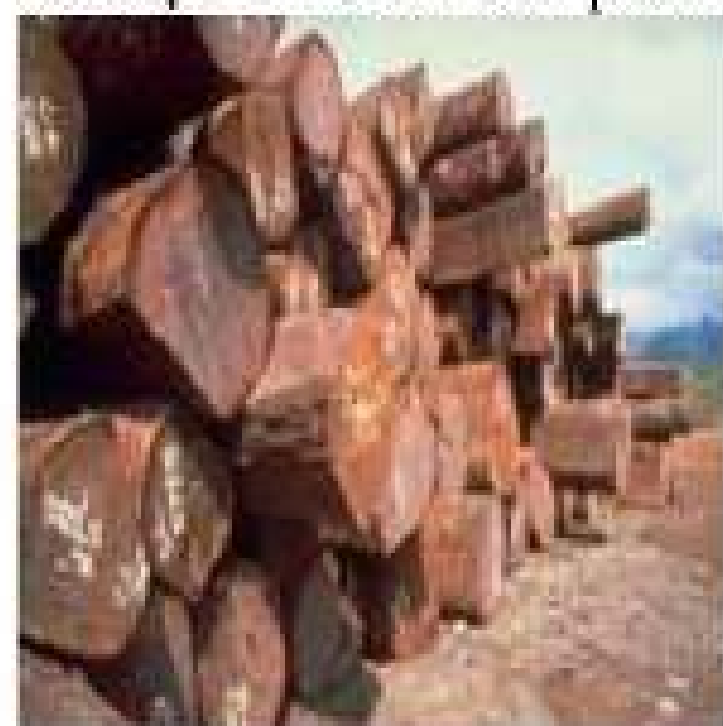
Hristos de un eunuc de la Curtea împăratului

Ho Ti, în China. Se crede că la început s-a fabricat din textile nefolositoare și apoi din coajă de dud și alte plante din care se produceau țesăturile. S-a produs în China timp de 500 de ani. În anul 610 a fost introdusă în Japonia, iar în 750 în Asia Centrală.

În Europa a fost adusă de Moor și s-a produs prima dată în Spania în anul 1150, după care producerea ei s-a dezvoltat și în restul Europei, unde se obținea din textile nefolositoare. Când a apărut tiparul, a crescut cererea de hârtie și s-a înregistrat o criză de textile. Această problemă a fost rezolvată către mijlocul secolului al XIX-lea atunci când s-a inventat un proces tehnic care permitea producerea și tratarea fibrelor de lemn. În anul 1798 Nicholas – Louis Robert a construit prima mașină de fabricare a hârtiei care producea doar o singură foaie o dată.

Cum se fabrică hârtia?

În zilele noastre, hârtia nouă se fabrică, în general, având ca bază pasta mecanică sau celuloza. Chiar dacă hârtia este făcută acum de mașini, procesul de bază este același. Fibrele din plante sunt separate și udate într-un cuptor și presate ca să dea afară cât mai multă apă.

Apa rămasă se va evapora și ea în timp ce fibrele sunt presate tot mai mult pentru ca hârtia să fie plată. Însă producerea celulozei din lemn realizează o puternică poluare a aerului și a apei, pentru că extragerea lor din lemn se face cu produse chimice sulfuroase și, după aceea, sunt albite cu clor. Utilizarea

fibrelor din maculatură permite înlocuirea de celuloză, la cele mai multe tipuri de hârtie, fără să-i scadă calitatea. În funcție de întrebuințarea dorită, se pot adăuga diferite produse chimice pentru a îmbunătăți calitatea hârtiei.

De ce trebuie să reciclăm hârtia?

Hârtia este folosită în următoarele scopuri: 48% din consumul total pentru ambalaje, 30% pentru tipărit și scris, 12% pentru presă, 6% pentru igienă și menaj.

Sub diferite forme, hârtia reprezintă cam 41% din gunoiul menajer produs de om.

Există trei tipuri de hârtie care pot fi reciclate: hârtia de calitate (caiete, hârtia de copiator, plicuri, hârtia de dactilografieră, hârtia de computer), hârtia de ziar și cartonul.

Cu tehnologiile actuale, hârtia poate fi reciclată de cel mult patru ori.

Avantajele reciclării hârtiei sunt următoarele:

- ❖ Poluarea mediului înconjurător poate fi redusă grație tehnologiilor moderne și utilizării crescânde a maculaturii.
- ❖ Reciclând hârtia, salvăm pădurea.
- ❖ Pentru fiecare tonă de hârtie reciclată se economisesc 30000 litri de apă, consumul energetic este redus cu aproximativ 25% .
- ❖ Se reduce cantitatea de lemn exploatat.

Știați că...

-o tonă de hârtie irosită înseamnă 2 foi de scris și un ziar zilnic, timp de un an de zile;

-o tonă de hârtie reciclată înseamnă 17 copaci salvați, 4102 kwh și 26000 l de apă economisiți și 27 kg de noxe mai puțin eliminate în atmosferă;

-pentru a produce 700 de pungi de hârtie, folosite la cumpărături, este nevoie de un copac cu vârsta 20-30 de ani.

Reguli pentru o reciclare corectă

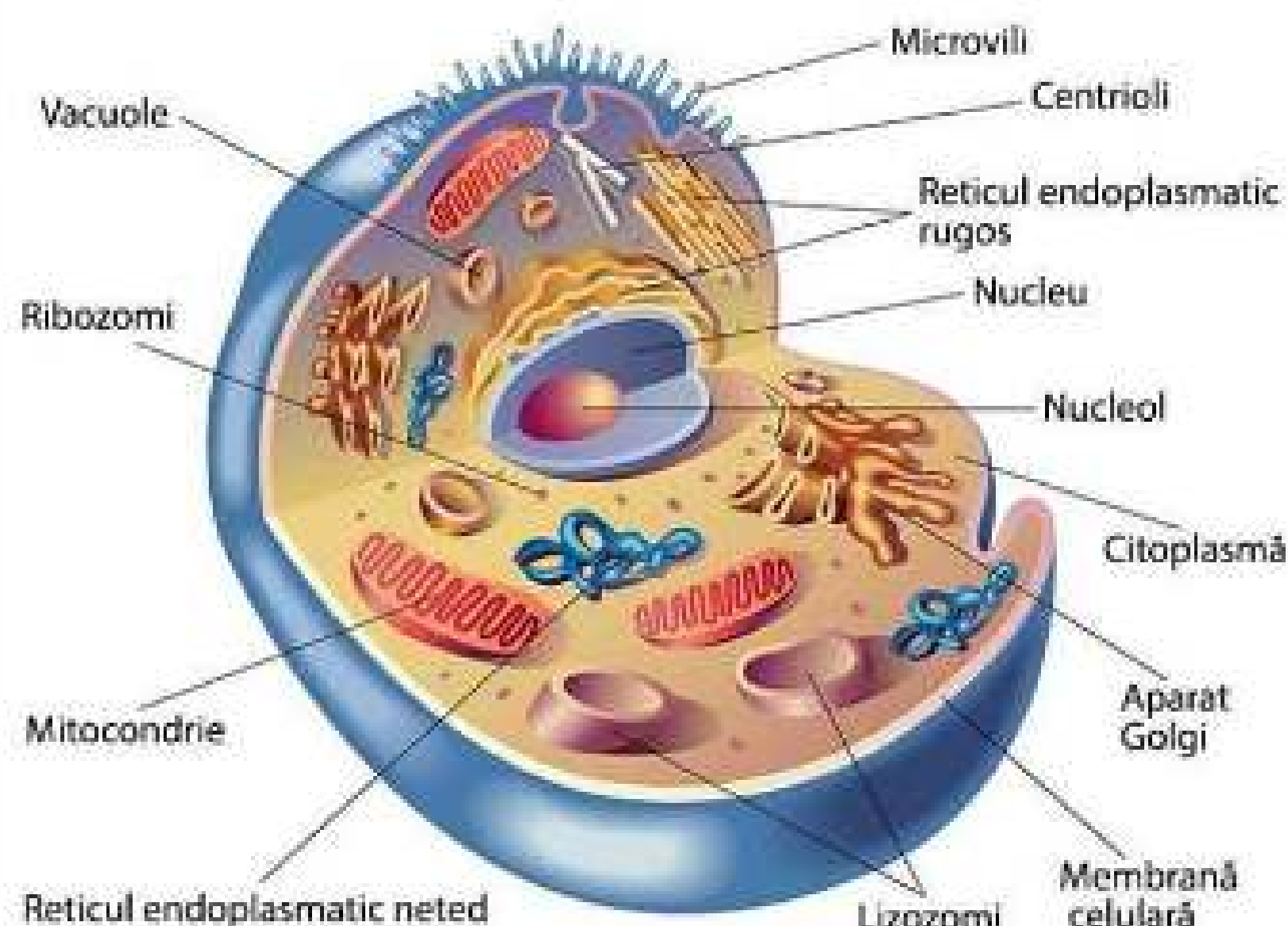
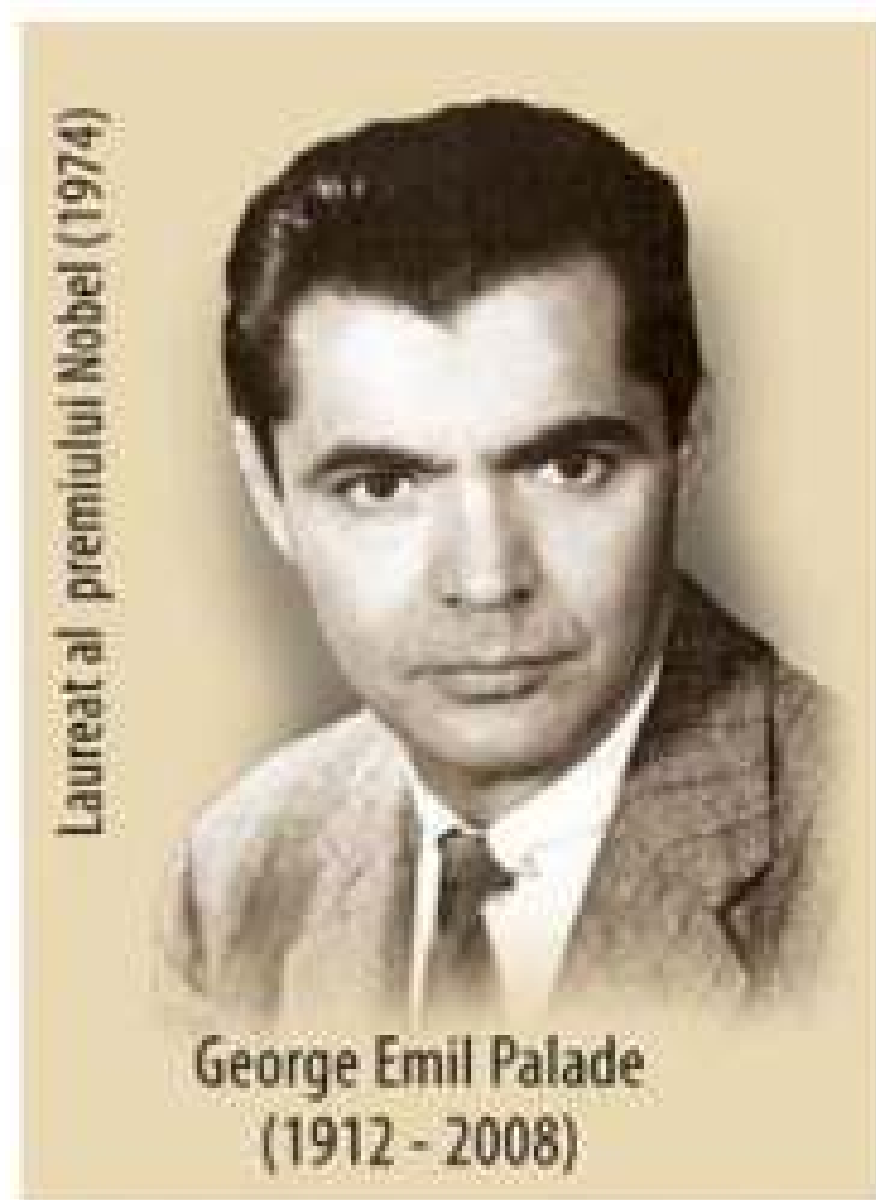
Dragi elevi,
Reciclând
hârtia, salvați
pădurea!

- + Sortează pe categorii gunoiul pe care îl produci, astfel încât să pui separat deșeurile de hârtie și carton de celelalte deșeuri, atât acasă, cât și la școală.
- + Nu arunca în locuri publice hârtii sau carton chiar dacă nu găsești imediat un coș de gunoi.
- + Utilizează la maximum hârtia de scris (față, verso).
- + Folosește drept ciorne hârtiile de care nu mai ai nevoie.
- + Fotocopiază și printează pe ambele fețe ale colilor.
- + Păstrează cărțile și caietele pe rafturi sau suporturi, astfel eviți deteriorarea lor.
- + Adună maculatura pentru a o duce la un centru de reciclare.
- + Renunță, pe cât posibil, să cumperi produse din hârtie și carton de unică folosință (șervețele, fețe de masă, veselă din carton).
- + Dacă ești abonat la diferite publicații școlare, împrumută-le și colegilor sau prietenilor tăi.
- + Renunță la împachetarea excesivă.
- + Refolosește pungile de la cadouri și hârtia de împachetat.

Români care au schimbat lumea: savantul George Emil Palade

Autor prof. Harabagiu Luiza

Pe 19 noiembrie 2022, s-au împlinit 110 ani de la nașterea omului de știință George Emil Palade, medic, specialist în domeniul biologiei celulare și laureat al premiului Nobel pentru fiziologie și medicină în anul 1974, pentru contribuțiile la înțelegerea structurii și organizării funcționale a celulei, după ce a descoperit ribozomii și a descris sistemul și funcțiile membranelor intracelulare. Günter Blobel, student al savantului, el însuși laureat cu Nobel a afirmat că *"Palade a fost pentru biologia celulară ceea ce Einstein a fost pentru fizică"*.

Recunoscut la nivel mondial, ca fiind unul dintre creatorii biologiei celulare moderne, George Emil Palade este constructorul unei noi concepții asupra rolului și responsabilității cercetătorului în comunitatea și știința contemporană.

Personalitate științifică de o inestimabilă valoare, savantul american de origine română, George Emil Palade s-a născut la Iași, la 19 noiembrie 1912, tatăl său fiind Emil Palade, profesor de filosofie, iar mama, Constanța Cantemir Palade, a fost învățătoare. A absolvit Facultatea de Medicină din București, în 1936, iar patru ani târziu, în 1940, a susținut teza de doctorat „Tubul urinifer al delfinului. Studiu de morfologie și fiziologie comparativă”. În 1943 a devenit prin concurs, conferențiar universitar la Catedra de Anatomie a Facultății de Medicină din București, condusă de profesorul Francisc Rainer, după ce parcursese, etapele de preparator (încă din timpul studenției), asistent și șef de lucrări, potrivit lucrării „Membrii Academiei Române 1866-2003”. A plecat în SUA, în 1946, ca „visiting professor” la Institutul „Rockefeller” pentru cercetări medicale din New York. În 1952 a obținut cetățenia americană, urmând, ulterior, o strălucită carieră universitară.

În 1961 a devenit șeful Departamentului de Biologie Celulară al Institutului „Rockefeller” din New York și, din 1972, profesor de biologie celulară a Universității Yale din New Haven (Connecticut), unde a condus Departamentul de Biologie Celulară. În cadrul cercetărilor sale, a creat „fixatorul Palade” pentru microscopia electronică (1952), a descris structura ultrafină a mitocondriei (1952-1953), a descoperit ribozomii, organite implicate în sinteza proteinelor, numite în literatura de specialitate „Granule Palade” (1953), a studiat reticulul endoplasmic, relațiile sale cu aparatul lui Golgi și cu ribozomii. S-a preocupat și de câteva structuri particulare, cum ar fi: conformația stigmei flagelatelor, modificările intervenite în ultrastructura anumitor celule care funcționează în organism și îndeplinesc funcții precis conturate, celulele secretorii ale pancreasului. O atenție aparte a acordat structurii moleculare și

supramoleculare a membranelor intracelulare, în special formațiunilor membranare care alcătuiesc tilacoidele granale și intergranale ale cloroplastelor. Pe plan medical, investigațiile sale s-au îndreptat asupra structurii și funcțiilor de transport ale pereților sanguini.

Rezultatele cercetărilor sale au fost publicate în numeroase lucrări, studii, comunicări, rapoarte apărute în reviste de prestigiu din întreaga lume, acum intrate în istoria biologiei și medicinei.

În România a susținut direct cercetarea în domeniul biologiei celulare și în 1979 a sprijinit substanțial inaugurarea la București a Institutului Celular de Biologie și Patologie „Nicolae Simionescu”.

Datorită cercetărilor de biologie celulară, i-au fost decernate premii de înalt prestigiu științific: „Premiul Passano” (1964), „Premiul Albert Lasker” (1966), „Premiul Hurwitz” (1970). În 1986, în SUA, savantul a fost premiat cu „National Medal of Science”, pentru „descoperiri de pionierat a unor serii de structuri fundamentale, foarte bine organizate în toate celulele vii, cu ajutorul studiilor care combină microscopia electronică și biochimia”.

A fost ales membru al unor prestigioase instituții științifice internaționale: membru al Academiei de Arte și Științe din New York, al Academiei Americane de Științe. Membru de onoare al Academiei Oamenilor de Știință din România (AOSR) și membru fondator, președinte de onoare al Fundației Naționale pentru Știință și Artă a Academiei Române. La 31 martie 1975 a fost ales membru de onoare din străinătate al Academiei Române.

A fost laureat în 1974, împreună cu profesorul Albert Claude, de la Universitatea Liberă din Bruxelles și cu profesorul Christian de Duve, de la Universitatea „Rockefeller” din New York, al *premiului Nobel pentru Medicină* pentru „descoperirile lor privind organizarea structurală și funcțională a celulei”.

În 1999, la Universitatea din San Diego, a avut loc un simpozion științific în onoarea sa, la care au participat oameni de știință din întreaga lume. Cu acest prilej, s-a luat hotărârea ca Universitatea să constituie „*The George E. Palade Fellowship Fund*”.

Președinția României i-a conferit, în 2000, Ordinul Național „Steaua României” în grad de Mare Cruce și în 2007, Ordinul Național „Steaua României” în grad de Colan pentru întreaga sa activitate științifică.

George Emil Palade a murit la 8 octombrie 2008, în SUA, la vârsta de 96 de ani.

În 2012, cu prilejul sărbătoririi Centenarului Palade, a fost prezentat pentru prima dată în România, filmul ceremoniei de decernare a Premiului Nobel în 1974. Tot în 2012, la 19 noiembrie, Banca Națională a României a pus în circulație, în scop numismatic, o monedă din argint dedicată aniversării a 100 de ani de la nașterea lui George Emil Palade. Aversul monedei prezintă imaginea clădirii spitalului Colțea, unde George Emil Palade a desfășurat un stagiul de practică medicală, precum și o compoziție sugerând activitatea științifică a savantului; anul de emisiune „2012”, stema României, inscripția „România” și valoarea nominală „10 lei”. Reversul monedei redă, în prim-plan, portretul savantului George Emil Palade și, în plan secund, o compoziție simbolizând biologia celulară; la exterior, în arc de cerc, inscripția „George Emil Palade” și anii între care a trăit „1912-2008”.

Ziua de naștere a savantului, 19 noiembrie, a devenit Ziua Cercetătorului și Proiectantului din România, fiind instituită prin hotărârea de guvern nr. 764/1994, în semn de omagiu față de activitatea științifică a acestuia.

Pentru a cinste memoria acestui mare savant român, se organizează din lunile martie până în iunie *Concursul Național de Biologie „George Emil Palade”* ajuns la a VI-a ediție națională, la care participă cu interes elevii de gimnaziu.

Surse:

http://nobelprize.org/nobel_prizes/medicine/laureates/1974/palade-autobio.html

<https://www.radioromaniacultural.ro/portret-george-emil-palade-laureat-al-premiului-nobel-geniu-care-a-descifrat-balanta-energiei-vietii/>

<https://historia.ro/sectiune/portret/emil-palade-fabuloasa-poveste-a-primului-nobel-581741.html>

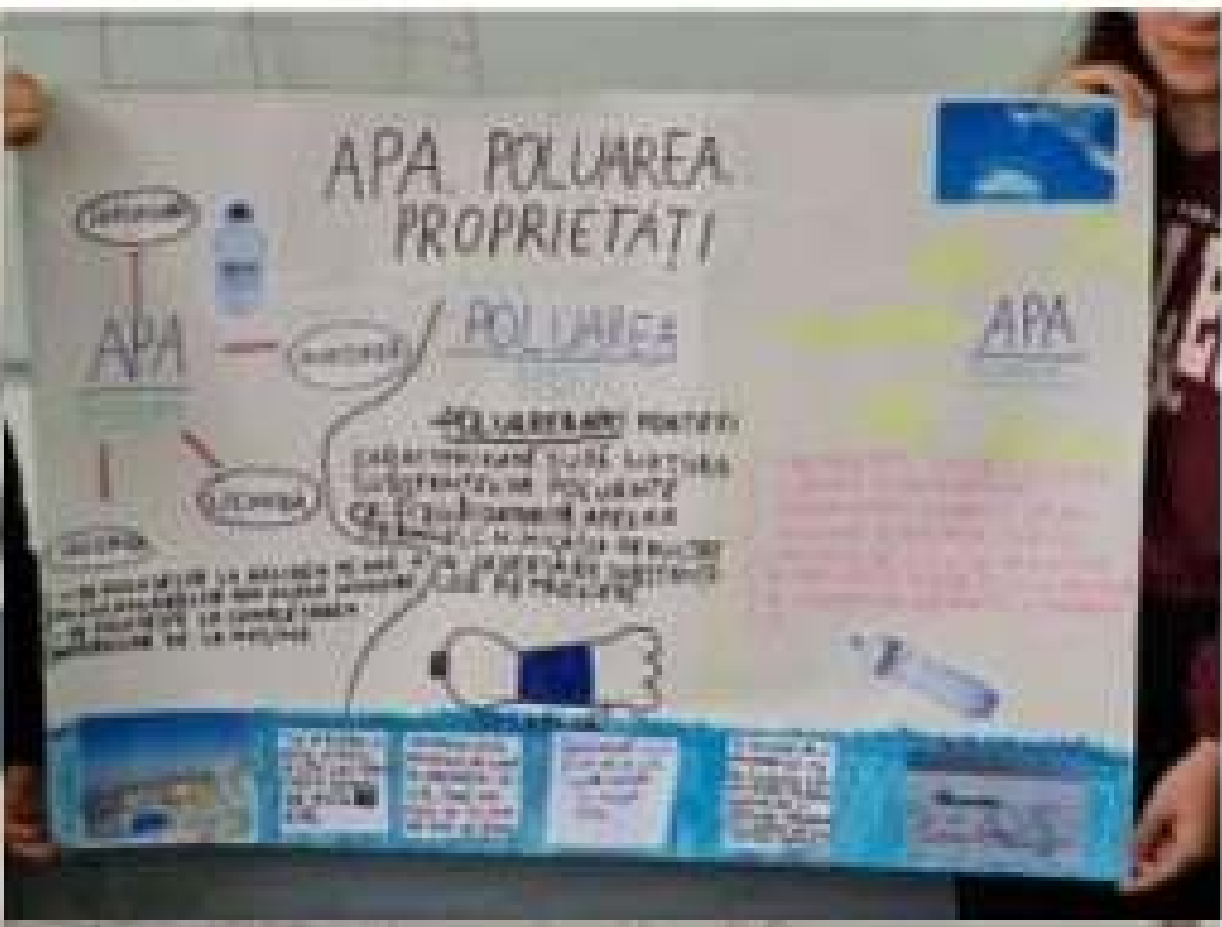
<https://george-emil-palade-singurul-om-de-stiinta-de-origine-romana-care-a-luat-premiul-nobel/>

Ne jucăm, ne distrăm și învățăm prin proiecte

prof. Șum Mihaela

Chimia între elevi

Steagul României în culorile chimiei!

Prof. Şum Mihaela

Data: 14.08.2022

Unitatea școlară/Unitățile școlare: Școala Gimnazială Nr. 3, Piatra Neamț

Coordonatorii activității: Cojocaru Lăcrămioara și Goguță Iuliana

Grupul țintă/Elevi din clasă: a VI-a și a VII-a

Invitați:

MODUL TEMATIC ACTIVITĂȚI DE CONSILIERE ȘI DEZVOLTARE PERSONALĂ

Autocunoaștere și stil de viață sănătos și echilibrat

Aria curriculară:

Disciplina: CONSILIERE ȘI DEZVOLTARE PERSONALĂ

Competențe: Consiliere și orientare

1.1. Explorarea direcțiilor de dezvoltare a caracteristicilor personale

1.2. Identificarea alternativelor de soluționare a unor situații de stres pentru asigurarea stării de bine

Obiective:

- conștientizarea rolului unei alimentații cât mai echilibrate, variate, corespunzătoare d.p.d.v cantitativ și calitativ;
- descrierea principalelor moduri de utilizare a produselor alimentare de origine minerală, vegetală și animală în alimentația omului;
- identificarea principalelor grupe de alimente și a alimentelor de origine vegetală, minerală și animală;
- cunoașterea conținutului de alimente în cadrul unui regim echilibrat;
- să compare în termeni simpli alimente care se găsesc în diferite stări: proaspete, naturale, semipreparate, preparate și conservate;
- să-și exprime păreri cu privire la consumul exagerat de alimente dintr-o anumită categorie de la baza sau vârful piramidei alimentației echilibrate;
- să manifeste interes pentru o alimentație diversificată;
- să aprecieze calitatea alimentelor prin prisma efectului lor asupra creșterii, dezvoltării și stării de sănătate a organismului;
- să se exprime și să motiveze preferința pentru diverse alimente.

Obiective:

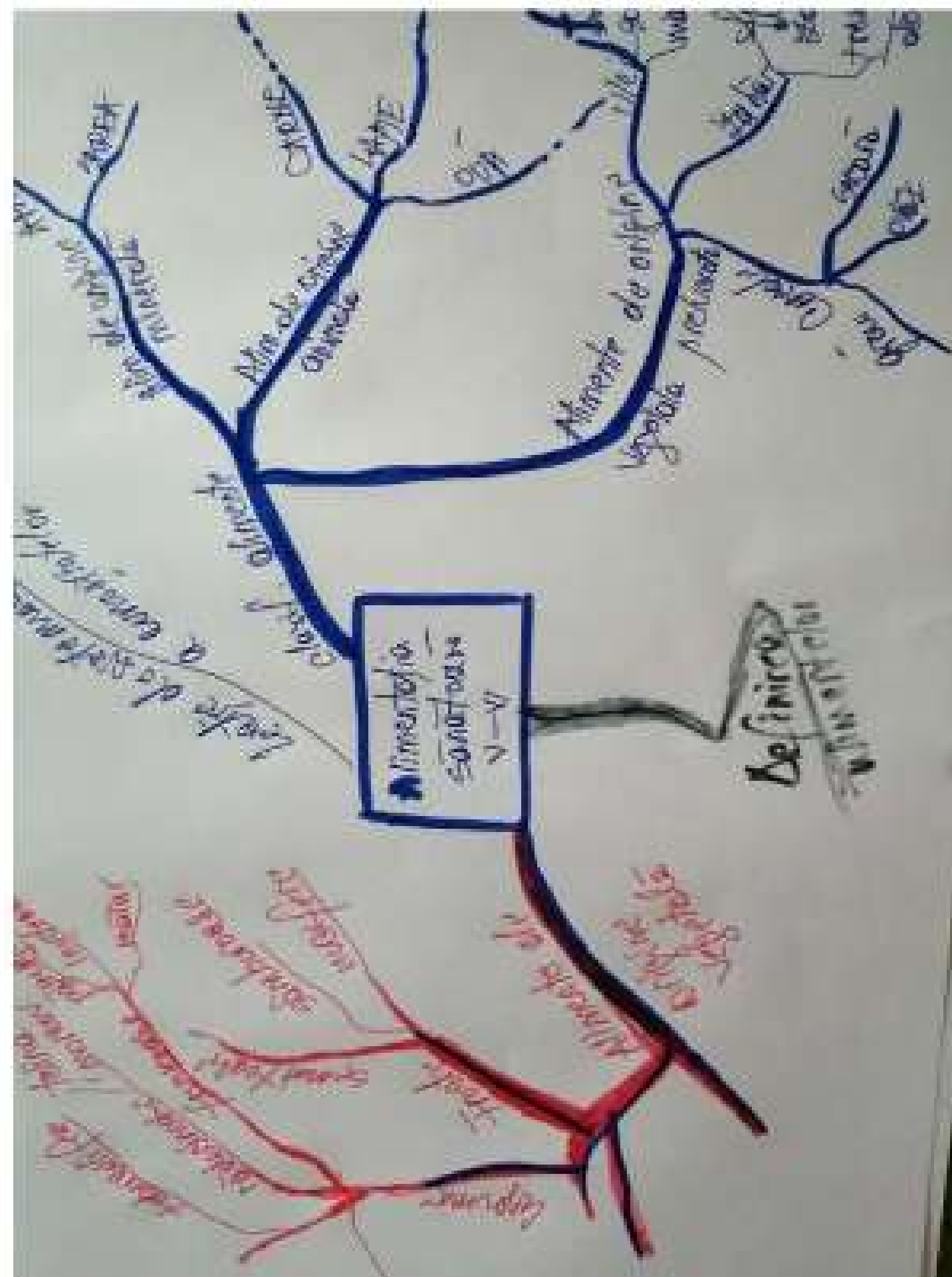
- selectarea produselor și a tehnologiilor din perspectiva păstrării calității mediului și a sănătății
- Produsele din grupele de la baza piramidei alimentare trebuie să fie consumate mai mult, iar cele de la vârf cât mai puțin!

Metode : TEAM-teaching, mind-map-ul, metode interactive centrate pe elev, metode inovative de predare-învățare-evaluare (hărți mentale)

Bibliografia: Idei pentru aranjarea mesei (Delicii în bucătărie), Editura: [Adevărul Holding](#)

Activitatea I.	Activitatea inițiată/proiectată și/sau aplicată la grupă/clasă în cadrul activităților de consiliere și dezvoltare personală, realizată prin intermediul instrumentelor digitale și metodelor inovative de predare a unor metode, procedee și tehnici de abordare a predării- învățării-evaluării inovative ca TEAM Teaching-ul - predarea în echipă, predarea în parteneriat, mind-map-ul - hărțile mentale, preluate din cercetarea educațională de profil în scopul în scopul promovării educației online și a metodelor inovative de predare, a promovării educației emoționale și combaterea bullying-ului
Numele activității:	Alimentația sănătoasă
Tipul activității:	-lecție de consolidare și sistematizarea cunoștințelor
Descrierea activității:	<ul style="list-style-type: none"> -Prezentarea alimentelor de origine vegetală, minerală și animală -Discuții dirijate privind grupele de alimente; -Prezentarea principalelor categorii de legume și fructe proaspete „LIDERII CAP DE SERIE” ce trebuie consumate zilnic; -Realizarea unui potofoliu care să conțină cele 3 tipuri de alimente, cele 5 grupe de alimente, piramida nevoilor, liderii cap de serie din categoria de legume și fructe. -întocmirea coșului alimentar zilnic și săptămânal, selectând și evaluând produsele alimentare pe baza unor criterii: origine (minerală, vegetală și animală); -să-și exprime păreri cu privire la consumul exagerat de alimente dintr-o anumită categorie de la bază sau vârful piramidei alimentației echilibrate; -conștientizarea rolului unei alimentații cât mai echilibrate, variate, corespunzătoare d.p.d.v cantitativ și calitativ; -descrierea principalelor moduri de utilizare a produselor alimentare de origine minerală, vegetală și animală în alimentația omului; -identificarea principalelor grupe de alimente și a alimentelor de origine vegetală, minerală și animală; -realizarea unui portofoliu privind obținerea unor produse alimentare familiare elevilor plecând de la materiei primă la produs și la consumul lor; -cunoașterea conținutului de alimente în cadrul unui regim echilibrat.
Resurse materiale: (Inserați link-uri ale resurselor digitale utilizate)	<ul style="list-style-type: none"> -Pliante de la diverse magazine alimentare cu legume și fructe, lipici, foarfecă -Fișe de lucru cu desene și creioane colorate -Planșe cu legume și fructe - https://digitaledu.ro/clasificarea-fructelor-organizator-grafic/ <p>RED proiectă pe parcursul discuțiilor și-a derulării activității practice. https://youtu.be/O_Ch1d-1V3M</p>

Inserați link-ul mind-map-ului realizat sau fotografia acestuia:

Feedback-ul elevilor:
(Descrieți cum veți obține feedback-ul elevilor sau inserați un link cu modalitatea de colectare.)

Link teleskop: <https://teleskop.ro/59711660741368>

Activitatea 2.

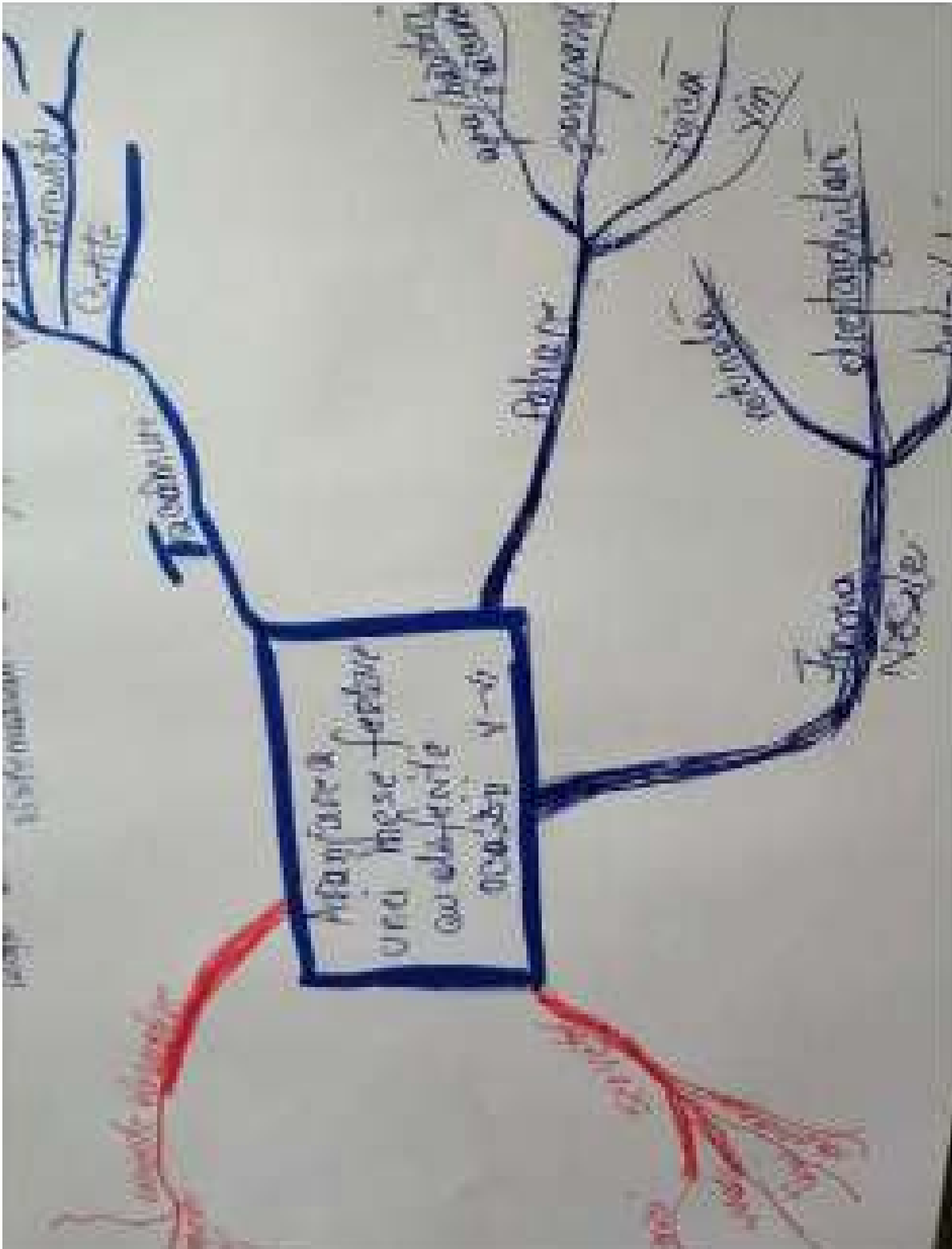
Activitatea inițiată/proiectată și/sau aplicată la grupă/clasă în cadrul activităților de consiliere și dezvoltare personală, realizată prin intermediul instrumentelor digitale și metodelor inovative de predare a unor metode, procedee și tehnici de abordare a predării- învățării-evaluării inovative ca TEAM Teaching-ul - predarea în echipă, predarea în parteneriat, mind-map-ul - hărțile mentale, preluate din cercetarea educațională de profil în scopul în scopul promovării educației online și a metodelor inovative de predare, a promovării educației emoționale și combaterea bullying-ului

Numele activității:

Aranjarea mesei festive

Tipul activității:

-lecție de consolidare și sistematizarea cunoștințelor

<p>Descrierea activității:</p>	<p>Crăciunul, Revelionul, Paștele sau orice altă ocazie festivă reprezintă un moment potrivit pentru a organiza o cină în familie. Însă, pe lângă mâncarea pe care o gătești cu drag pentru invitați, la fel de important este și modul în care aranjezi masa festivă. Iar ca să ai siguranța că vei face o impresie bună și că nu vei omite niciun detaliu, în rândurile care urmează vei găsi sfaturi practice și inspirația de care ai nevoie.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Pași inițiali pentru aranjarea mesei festive • Cum aranjezi farfuriile la masă • Cum se așază tacâmurile la masa festivă • Cum aranjezi paharele la masă • Sfaturi utile pentru decorarea mesei festive.
<p>Resurse materiale: (Inserați link-uri ale resurselor digitale utilizate)</p>	<p>https://wordwall.net/ro/resource/16427227 https://wordwall.net/ro/resource/16292624 https://wordwall.net/ro/resource/13580359 https://youtube.com/shorts/Xr0mxaf20gl?feature=share</p>
<p>Inserați link-ul mind-map-ului realizat sau fotografia acestuia:</p>	
<p>Feedback-ul elevilor: <i>(Descrieți cum veți obține feedback-ul elevilor sau inserați un link cu modalitatea de colectare.)</i></p>	<p>Link teleskop.ro/59711660741643</p>

BENEFICIILE ABORDĂRII STEAM ÎN EDUCAȚIA ȘCOLARĂ

Prof. învă. primar Iftime Mihaela
Școala Gimnazială Nr. 3, Piatra Neamț

În locul educației clasice, în care fiecare disciplină este studiată separat, o activitate STEAM/STEAM presupune o abordare concomitentă și aplicată a acestor 4-5 discipline. STEM/STEAM este acronimul pentru Science, Technology, Engineering, Arts, Math (Știință, Tehnologie, Inginerie, Artă și Matematică). Aceste activități STEM își propun să învețe copiii să facă o conexiune între ceea ce învață la materiile școlare și lumea înconjurătoare. Activitățile se aseamănă cu experimentele științifice, însă aici nu este inclusă doar știința, ci și alte elemente din jurul copilului, stârnind astfel curiozitate și interes în a explora lumea înconjurătoare. Abordarea integrată vine ca necesitate a lumii în care trăim, în mod special în domeniul educației unde activitatea didactică trebuie revizuită și abordată holistic, prin urmare, „schimbările de atitudine socială și individuală au nevoie de un nou tip de educație, adecvat secolului în care trăim, bazat pe principii transdisciplinare” (Bama, Caciuc, 2004). Termenul a evoluat de la o primă etapă pentru a depăși interdisciplinaritatea prin sensul dat de Jean Piaget care propune expresia peste discipline pentru a explica conceptul pentru „o abordare holistică a lumii reale care este interactivă” și extrem de complexă; prin urmare, „preocupările transdisciplinare - așa cum este indicat de prefixul „trans” - care este în același timp între discipline și în diferite discipline și dincolo de orice disciplină. Scopul său este înțelegerea lumii actuale, unul dintre imperativele sale este unitatea cunoașterii”. (Niculescu, 2010, pp.181). Abordarea integrată vine cu o combinație de idei, concepte, cunoștințe, dar și discipline care nu mai sunt privite singular, ci într-o continuă corelație și interdependență.

Scopul acestei abordări este de a crea un mediu de învățare în care copiii folosesc abilitățile din aceste 4 (sau 5) domenii pentru a rezolva probleme reale. Provocările educației STEM include ideea de lucru în echipă, de dialog, de punerea întrebărilor relevante, de căutarea informațiilor importante și de contextualizarea acestora în vederea descoperirii celor mai bune soluții. Elevii sunt încurajați să experimenteze cu obiecte din viața reală, să proiecteze și să reproiecteze produse noi. Implicarea în *proiectele* interdisciplinare permite elevilor să gândească.

Beneficiile educației STEAM sunt deja cunoscute și acceptate de întreaga comunitate educațională. Educația STEAM :

- îmbunătățește creativitatea;
- sporește colaborarea în echipă;
- dezvoltă abilități de comunicare;
- îmbunătățește abilitățile de gândire critică;
- sporește curiozitatea;
- îmbunătățește abilitățile;
- explorează carierele STEM la vârste mici;
- stimulează învățarea social-emoțională.

Abordarea metodologiei STEM în învățământul primar este o provocare, o evadare din tiparele curriculumului românesc, integrând pe lângă matematica și științe cele două discipline noi inginerie și matematică. Abordarea STEM o consider o metodă care va ușura înțelegerea cunoștințelor și conceptelor predate teoretic, o modalitate de însușire temeinică pornind de la investigarea realității. Această abordare STEAM ajută elevii să înțeleagă mult mai bine aspecte vieții reale, iar noi profesorii trebuie să le oferim această ocazie fiindcă astăzi, odată cu dezvoltarea tehnologiei, avem această posibilitate. Abordarea STEAM este foarte interesantă și prin folosirea dispozitivelor pe care copii le pot programa folosind aplicații simple.

Exemplu de realizare a educației STEAM în învățământul primar

Disciplina: Științe ale naturii

Clasa: a III-a

Tema: Fenomene ale naturii

Știință	Tehnologie	Inginerie	Artă	Matematică
Elevii vor selecta informațiile relevante despre fenomenele naturii cu ajutorul buletinului meteo din ziua respectivă	Fiecare elev va utiliza calculatorul pentru a descoperi informații despre vreme în localitatea din care fac parte.	Vor fi analizate consecințele fenomenelor naturii (ploaie, ninsoare, vânt, fulger, tunet) asupra mediului înconjurător.	Vor fi pictate simbolurile corespunzătoare pentru fenomenele meteo și vor fi utilizate pentru a indica pe hartă starea vremii în fiecare zi.	Vor fi rezolvate probleme de matematică, în care apar elemente despre fenomene ale naturii.

Educația STEAM s-a dezvoltat, în încercarea de a crește interesul elevilor pentru științele exacte și tehnologie. Cu ajutorul abordării STEAM, sălile de clasă pot fi transformate într-u mediu creativ pentru elevi și cadre didactice. Considerand schimbarea rapidă a naturii muncii în zilele noastre, acest lucru se poate dovedi a fi o sarcină dificilă. Profesorii trebuie să fie pregătiți să educe elevii prin STEAM și modul în care artele interferează cu tehnologia, ingineria și matematica, deoarece este logic ca elevii să fie gata pentru piata muncii, să lucreze, să comunice și să conducă cu încredere, într-un viitoare societate dominată de cariere STEAM.

Această abordare STEAM ajută elevii să înțeleagă mult mai bine aspecte vieții reale, iar noi profesorii trebuie să le oferim această ocazie fiindcă astăzi, odată cu dezvoltarea tehnologiei, avem această posibilitate. Abordarea STEAM este foarte interesantă și prin folosirea dispozitivelor pe care copii le pot programa folosind aplicații simple.

Bibliografie:

Lefter A. (2018), Abordarea STEM în învățământul primar, iTeach online;

Melcu C. (2018). De ce educația STEM?, EDICT – Revista educației”, ISSN 1582 – 909X

<https://maraandtom.ro/educatia-stem>

REALIZAREA PLANULUI PERSONALIZAT DE INTERVENȚIE LA ETAP

Prof. Cojocaru Lăcrămioara
Școala Gimnazială Nr.3, Piatra Neamț

La începutul fiecărui an școlar, în cadrul unităților de învățământ, echipa multidisciplinară (diriginte, profesori, consilier școlar, profesor de sprijin, părinți) se întâlnește cu directorii școlii pentru prezentarea situației elevilor cu CES care vin cu Certificate de Orientare Școlară și Profesională.

Astfel, se pun bazele *Planului Personalizat de Intervenție*, în redactarea căruia dirigintele/profesorii de la toate disciplinele este sprijinit de specialiștii din echipă, acesta fiind discutat cu părinții, iar rezultatele monitorizării sunt aduse la cunoștința acestora.

Etapele de lucru care trebuie parcurse pentru realizarea P.I.P. la disciplina Educație tehnologică și aplicații practice, pentru un elev de cls. a VII-a, care prezintă dificultăți de învățare și de relaționare.

I. Scurtă caracterizare a modului de manifestare-realizată în urma perioadei de observare și înregistrare a comportamentului, identificarea *Punctelor tari* și a *Punctelor ce necesită intervenție*.

Puncte tari	Puncte ce necesită intervenție
<ul style="list-style-type: none">• are abilități practice;• mare dexteritate în mișcări;• nu se constată anomalii buco-linguo-faciale;• vocea este normală;• îi place muzica;• creativitate și îndemânare la mânăuirea uneltelor (foarfecă, riglă);• recunoaște cu ușurință formele, culorile obiectelor;• manipulează cu ușurință obiectele;• orientare spațială bună;• interes pentru activități practice.	<ul style="list-style-type: none">• reacții coleroase îndreptate asupra obiectelor și asupra propriei persoane;• nu este atașat de colegi;• atenție labilă;• slabă putere de concentrare;• stereotipii (desenează pe marginea caietelor aceleași figuri);• se plictisește repede și nu duce la bun sfârșit ceea ce începe;• vocabular sărac, alcătuit din cuvintele uzuale;• nu-și fixează privirea asupra persoanelor din jur;• nu caută contactul vizual cu acestea.

2. Stabilirea Obiectivelor PIP - pentru aria de dezvoltare cognitiv-verbală, unde în general achizițiile se fac mai lent și afectiv-acțională. În acest scop, instrucțiunile au fost simple, concrete, exprimate verbal și simultan cu imaginea/demonstrarea efectivă/sprijin în realizarea unei operații tehnologice simple.

2.1. Obiectivul fundamental: dezvoltarea abilităților de comunicare, formarea și dezvoltarea abilităților practice minimale (utilizarea în siguranță a uneltelor specifice activităților practice).

2.2. Al doilea obiectiv : formarea motivației pentru a reuși, dezvoltarea capacității de a lucra în echipă cu colegii.

Perioada: octombrie 2021

Responsabil: profesor Educație tehnologică și aplicații practice, consilier școlar

3. Planificarea activităților diferențiate - a fost flexibilă pentru a asigura adaptarea la situații noi, neprevăzute sau adaptarea la dispoziția în care s-a aflat copilul și înregistrarea micilor progrese.

Trezirea interesului pentru disciplina Educație tehnologică și crearea unui tonus pozitiv în timpul orelor

Perioada: octombrie-noiembrie 2021

Responsabil: profesor Educație tehnologică

- Pentru trezirea interesului, dezvoltarea proceselor psihice cognitive, am apelat la procedee nonverbale: sortări de obiecte, recompunere imagini de tip puzzle, reproducerea gesturilor în momentul demonstrației unei operații tehnologice-decupare, asamblare, decorare, formarea deprinderii de a asculta scurte relatări despre utilitatea obiectelor, încurajarea de a participa la jocuri de tipul: „Cum putem face să... (conturăm, decupăm, lipim, asamblăm...)” ? „Cine poate face...un anumit obiect din jur, o anumită activitate, un anumit procedeu...?”
- Am urmărit consolidarea noțiunilor de mărime, formă, culoare, poziție, succesiune spațială și temporală, formarea și dezvoltarea vocabularului tehnic (noțiuni ca tehnologie, profesie, ocupație, estetic, util, asamblare, confecționare etc).
- Permanent cuvintele însușite au fost legate de obiecte, imagini, demonstrații.
- Propozițiile/instrucțiunile au fost reluate, repetate de mai multe ori.
- Pentru memorarea, înțelegerea, compararea noțiunilor, folosirea propozițiilor și orientarea spațială și temporală am folosit mult material intuitiv (mostre din diferite materiale, unelte folosite la realizarea unor produse din mediul înconjurător) și demonstrația (pentru fiecare operație simplă folosită la realizarea unui produs simplu).

- Fiecare reușită am valorizat-o, am motivat participarea și finalizarea operațiilor pentru realizarea unui produs util sau estetic.

Perioada: permanent

Responsabil: profesor Educație tehnologică și aplicații practice, consilier școlar, profesori de la alte discipline

4. *Stabilirea progresivă a contactelor sociale:* cu colegii din clasă, cu colegii din alte clase („Du, te rog, colegului... din clasa ... aceste materiale”) cu profesorii, cu personalul nedidactic („Roagă, te rog, pe mecanicul... să ne ajute cu un ...”).

5. *Aplicarea metodei TEACH* – dezvoltarea unor atitudini comportamentale și a unui program de învățare independentă față de adult/profesor prin care elevul este învățat principalele deprinderi de lucru, la realizarea unor activități practice, pe care și le-a însușit mai apoi ca pe o chestiune de rutină.

6. *Valorizarea oricărei contribuții, accent pe formare a deprinderilor de conversație-* („Cum te simți astăzi?...”, „Cere colegului ...”) motivare și încurajare verbală, mai ales nonverbală.

7. *În predare,* regulile trebuie să fie flexibile în funcție de contexte particulare, astfel încât folosim desenul pentru a ilustra o anumită noțiune, mapele cu mostre de materiale, imagini ale uneltelor utilizate la realizarea diferitor produse, am asigurat o copie a notițelor, am pus la dispoziție schema lecției utilizând clasificare de tip „ciorchine”.

8. *Încredințarea unor mici sarcini,* care să-i confere încredere și să-l facă să se simtă util (împărțirea cartoanelor, altor materiale specifice orelor de ETAP, sprijin în realizarea expozițiilor cu produsele colegilor).

Perioada: permanent

Responsabil: profesor Educație tehnologică, consilier școlar, diriginte, părinți

Rezultate așteptate/obținute:

- Progresele sunt semnificative, referitor la creșterea numărului de termeni tehnici însușiți corect și capacitatea de a-i utiliza în contexte specifice;
- Observăm schimbări semnificative pe linia socializării, evoluția acestuia constă în trecerea de la ignorarea inițială a celor din jur până la dorința de a coopera și de a fi remarcat, iar ulterior să se simtă bine în grupul în care lucrează, să comunice, să coopereze cu colegii;
- Finalizarea unui produs început (tablou decorativ, felicitare) pe care l-a prezentat colegilor;

- Consolidarea deprinderilor de utilizare a instrumentelor de desen, a uneltelor specifice (foarfecă, ac);
- Manifestă bucurie atunci când este valorizat și apreciat.

Bibliografie:

1. Fartușnic, Ciprian - coord., Strategii didactice imaginative pentru elevii cu ADHD, București, Ed. Didactica Publishing House, 2008;
2. Gherguț, Alois - Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale. Strategii diferențiate și incluzive în educație, Iași, Ed. Polirom, 2008.

Găsiți 10 diferențe

prof. Onofrei Ciprian

Un SUDOKU pentru fiecare

	3		2
	1	3	4
1		2	3
		4	

2	1		5	6	4
	6		1	2	3
			6		2
		6	3	4	5
5	4			3	
6	3		4	5	

1			4	3		9	7	
		3	2	6		5		
	4			9		3	8	6
					1		9	8
7	8	6	9	5	2			
9	1	4	8		3			5
	2		5			8	3	7
5	7	1	3			6	2	9
6	3	8	7					

prof. Onofrei Ciprian

Descoperă

Descoperă pe orizontală și verticală cel puțin zece cuvinte despre Crăciun.

B	U	S	T	E	A	A	I	N	G	E	R	I	S	U	A	I	N	S
E	N	G	F	D	E	C	O	R	A	T	I	U	N	I	Ț	N	S	D
T	L	K	A	M	A	G	I	Ă	U	U	A	A	A	N	B	S	B	A
L	U	U	A	Ă	E	M	O	B	U	L	G	A	R	S	E	T	F	R
E	M	O	T	C	O	L	I	N	D	E	I	T	I	T	T	A	O	U
E	A	K	O	I	A	R	I	J	S	U	Ă	T	O	A	E	L	T	R
M	N	R	I	S	A	R	B	A	T	O	A	R	E	L	A	A	O	I
A	A	A	A	E	R	R	A	I	A	T	R	A	A	A	L	T	G	N
B	R	A	D	G	I	C	R	E	D	I	N	T	A	O	A	I	O	A
I	I	G	A	E	G	R	O	Z	I	O	V	A	I	G	Ș	E	G	A
A	A	B	R	U	X	E	G	F	E	R	I	C	I	R	E	I	A	I

prof. Onofrei Ciprian

Echipe și IDEI

Clasa a II-a

Steluțele clasei I D, alături de d-na învățătoare Rățoi Oana-Elena, au desfășurat multe activități interesante: vizite la muzee, excursie la Iași, ateliere frumoase, proiecte de suflet. Vă lăsăm câteva fotografii pentru a vedea cât sunt de talentați, harnici, inimoși, dar și puși pe distracție.

" Fiecare om are o patrie.
Restul sunt doar țări."

Filă
de
jurnal

În ultimele zile ale lui Brumar, cu bucurie și entuziasm am acceptat propunerea doamnei învățătoare de a desfășura activități noi, interesante. Scânteia a fost ideea de a realiza o carte în care să cuprindem rezultatele atelierelor creative desfășurate.

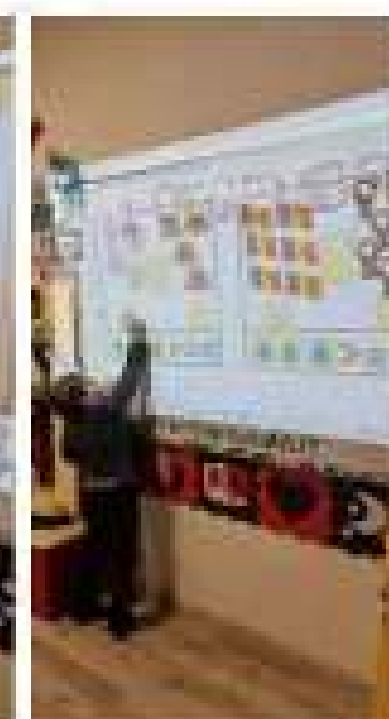
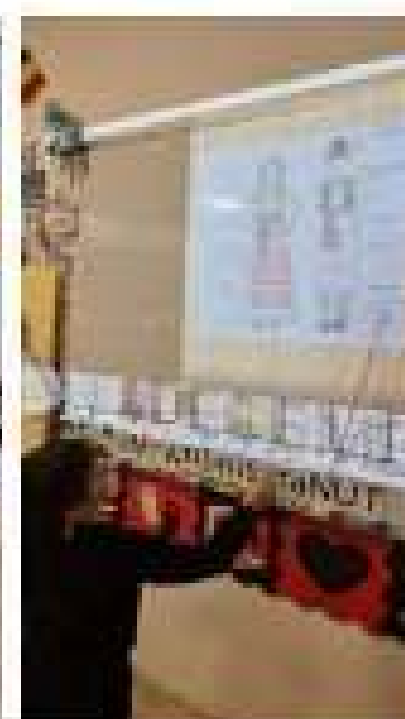
Noi, în fiecare săptămână, primim în vizită câte un musafir misterios, care ne ajută în învățarea literelor și a numerelor: **Ali** (aligatorul), **Miaunel** (motănelul), **Ica** (iepurica), **Ufu** (ursulețul), **Riri** (rățușca), **Eli** (elefantul), **Năsturel**, **Titi** (trenulețul) .. Ei au fost organizatorii evenimentului. Fiecare ne-a adus provocări, ne-a supus la probe în echipă, ajutându-ne să învățăm prin joc și joacă noi lucruri despre patria noastră.

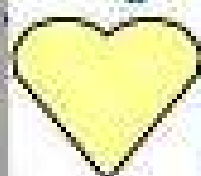
Am făcut cunoștință cu **harta**, care ne-a arătat locuri deosebite din România, dând la schimb istețimea de a descoperi în nume literele învățate.

Am pipăit cu privirea un costum popular din zona Moldovei, pe care ni l-a descris Parascheva, apoi am identificat asemănări și deosebiri cu costumul bărbătesc și am scris unele denumiri

P
C
o
â
n
t
e
n
t
i
c
e

Au fost momente de neuitat și din suflet am cântat:
" Noi suntem urmași de daci și de romani,
Fii de oameni harnici, orășeni, țărani,
Toți aici suntem acasă.
România mea frumoasă,
Azi e ziua ta și-ți spunem: *La mulți ani !*"

Strumfii de la cl. preg. A

**„Un școlar căruia nu-i cerem
nu va face niciodată**

**niciodată ceea ce nu poate face,
tot ceea ce poate face”.**

(Johan Staurt Mill)

